Edini slovenski dnevnik
-: v Zedinjenih državah. :-
Velja za vse leto... $3.00
-: Ima 10.000 naročnikov :-

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily
-: in the United States :-
Issued every day except
-: Sundays and Holidays :-

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT. Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 17. — ŠTEV. 17. NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 21, 1915. — ČETRTEK, 21. JANUARJA, 1915. VOLUME XXIII. — LETNIK XXIII.

NEMŠKE ARMADE JUŽNO OD MLAVE V DEFENZIVI.

Avstrija je vpoklicala črnovojnike do 60. leta. - Uspehi Nemcev pri Arras so bili le trenutni. - Glasi se, da je zopet ogrožena Iztočna Prusija, - Poraz angleških čet pri Šat-el-Arab. - V Avezzano je zapadel sneg, kar je še povečalo trpljenja ponesrečencev. - Potres v Švici. - Aretacija detektivov, ki so streljali v Roosevelt, N. J. na stavkarje.

Poročila glede napada nemških Zeppelinov.

—o—

Napad nemških Zeppelinov na angleška mesta se označuje v poročilih kot brezpomemben.

—o—

VLADA MOLČI.

—o—

Uradno se poroča, da so se vse zračne križarke nepoškodovane vrnile k postojankam.

—o—

Berlin, Nemčija, 20. januarja. Danes se je objavilo sledečo oficijelno izjavo glede napada na angleško obal: "Na večer dne 19. januarja so napadle mornariške zračne križarke par utrjenih prostorov na angleški obali. Vreme je bilo megleno in deževno. Več bomb se je uspešno vrglo v dotična mesta. Na zračne križarke se je sicer streljalo, vendar so se nepoškodovane vrnile."

London, Anglija, 20. januarja. Napad nemških zračnih križark je napravil manj škode kot se je sprva domnevalo. Širi se tudi prepričanje, da so prišli Nemci v aeroplanih ter vsi srečno ušli, potem ko so vrgli par bomb.

Kljub definitivnim izjavam številnih oseb, da so videle Zeppeline, dvomijo o tem uradniki mest, katera so obiskali letalci. V tem jih potrjujejo navedbe policije v Yarmouth, da so se avijatiki pokazali proti večeru ter da so bili aeroplani in ne Zeppelini.

Vlada ni do danes ničesar objavila glede zračnega napada. Iz tega se sklepa, da se vrši preiskava in da upa vojno ministrstvo pomiriti občinstvo z zagotovilom, da niso prišli Zeppelini preko morja ter napadli Anglijo.

Nadaljni kraji in mesta, o katerih se zagotovo ve, da se jih je obstreljevalo, so sledeči: Sheringham, Snettisham, Gorleston, Greenston, Beeston in okolica pri Sandringham. Vsa ta mesta se je napadlo v teku ene ure. Dementira se poročilo, da so padle bombe v bližini Sandringham palače.

V Yarmouth povzročeno škodo se ceni na $15,000. Največjo škodo so povzročile bombe pri mestnem ribiškem pomolu.

Dve bombi, ki nista eksplodirali, se je postavilo na ogled v neki prodajalni. Celi dan se je gnetlo krog bomb radovednega občinstva, ki je občudovalo koničnі bombi.

V Londonu se je že pred meseci vse odredilo, da se odbije slične napade. Ko je dospelo semkaj poročilo, je odšel takoj oddelek konstablerjev proti severu v upanju, da zapazi zračne križarke. Razburjenje v Londonu se je šele poleglo, ko je došla iz Amsterdama vest, da so se zračne križarke vrnile domov.

Poročila iz Yarmouth pravijo nadalje, da je bilo ubitih pet oseb, vendar pa se navaja le imena treh oseb.

V nekem poročilu se ceni število vdeleženih zračnih križark na šest. Več poročevalcev v mestih na iztočnih obali trdi pozitivno, da so Zeppeline spremljali aeroplani.

V splošnem pa prevladuje naziranje, da je bil sedanji pohod nemških križark le nekake vrste poskušanja, potom koje naj bi se ugotovilo, ali se da vprizoriti napad v večjem obsegu. Brezdvomno se bo ob angleški obali organiziralo nočno patrulno službo z aeroplani.

Londonsko časopisje primerja sedanji napad z onim na Yorkshire obal ter izjavlja, da se je s tem kršilo določbe civiliziranega vojskovanja. 'Globe' pozivlja na osveto ter pravi, da bi angleški avijatiki lahko dosegli celo vrsto cvetočih nemških mest. — "Pall Mall Gazette" pravi, da je edini odgovor na to odpošiljatev nadaljne močne armade na kontinent. Drugi listi pa pravijo, da je treba pospešiti rekrutiranje.

Poročilo o bojih na Rusko-Poljskem.

Petrograd, Rusija, 20. jan. — Ruski generalni štab je izdal sledeče poročilo:

Dne 17. in 18. januarja je dospel del ruskih čet na desni breg reke Visle in prišel v dotiko s sovražnikom, toda boji, ki so se tam vršili, niso imeli nikakega posebnega pomena.

Vroča bitki se vrši v okolici vasi Konopki, kjer bombardira sovražnik naše postojanke. Dne 17. januarja je obstreljeval sovražnik naše pozicije na levem bregu reke Visle, a smo ga slednjič prepodili in mu prizadeli precejšnje izgube. Dan kasneje so zavzeli Nemci vas Vitkovice in nekaj naših okopov na levem bregu Visle. Ob drugih frontah je ostal položaj neizpremenjen.

Neko drugo poročilo se glasi: Severno od Rave so Nemci dvakrat poskušali stopiti v ofenzivo, slednjič so pa morali vendarle odjenjati, ker se niso mogli več ustavljati naši premoči.

V Bukovini naši še precej uspešno prodirajo. Po kratkem boju smo zavzeli neko malo vas, ki leži severno od Vatre Dorne, in vjeli veliko vojakov ter nekaj častnikov.

Odločen napad Rusov na Krakov.

Ženeva, Švica, 20. januarja. — Iz Budimpešte poročajo, da je krakovski governer pozval del prebivalstva, večino otrok, žensk in za boj nesposobnih mož, ter jim naročil, da morajo v teku štiriindvajsetih ur zapustiti trdnjavo. Starejši možki tvorijo meščansko gardo. Vse krakovske banke so se preselile na Dunaj. Živil in municije je začelo primanjkovati. Rusi se skorajgotovo pripravljajo na odločen napad in se nahajajo sedaj trideset milj zapadno od te trdnjave.

Nemška poročila.

Berlin, Nemčija, 20. januarja. — Tukajšnje časopisje poroča, da je avstrijska armada zadnje dni v Galiciji zelo napredovala. V okolici Zakličina so premagali Avstrijci tri ruske polke in jih pognali v beg. Rusi so imeli velike izgube.

Veliki nemški generalni štab je danes izjavil: Na vzhodnem bojišču se položaj zadnje dni ni izpremenil.

Obratno vodstvo pruskih železnic naznanja, da se zamore sedaj transportirati blago in vojaštvo do Skierniewic. To mesto leži čisto blizo nemških pozicij ob reki Ravki na Rusko-Poljskem.

42centimeterski topovi pred Tarnovom.

Petrograd, Rusija, 20. jan. — Na 60 milj dolgi fronti med Mlavo in Dobrzynom se nahajajo Nemci v defenzivi. Avstrijci so začeli obstreljevati ruske postojanke pri Tarnovu z nemškimi 42-centimeterskimi topovi. Čeravno so krogle napravile dosedaj že precejšnjo škodo.

Proti Srbom.

London, Anglija, 20. januarja. Tukajšnjemu "Times-u" so sporočili danes zvečer iz Bukarešta sledeče: Na srbski meji so se zopet začele zbirati velike množine vojaštva. Iz Budimpešte vozijo že pet dni proti jugu sami vojaški vlaki. Armada, kateri poveljuje nadvojvoda Evgen, sestoji iz 400 tisoč mož; med njimi se nahaja tudi 80,000 Bavarcev.

Avstrijski prestolonaslednik.

London, Anglija, 20. januarja. Reuterjevi agenturi so sporočili, da je danes zvečer odpotoval z Dunaja avstrijski prestolonaslednik Karol Franc Jožef in se napotil v nemški glavni vojni stan, kjer bo konferiral s cesarjem Viljemom.

Novi avstro-ogrski zunanji minister.

Amsterdam, Nizozemsko, 20. januarja. — Novoimenovani zunanji minister dvojne monarhije, baron pl. Burian, se bo odpeljal v petek z Dunaja v Berolin; tam bo imel daljši pogovor z nemškim državnim kancelarjem in nemškim državnim tajnikom.

Turki in Angleži.

Berlin, Nemčija, 20. januarja. — Turki so popolnoma premagali one angleške čete, ki so prodirale od Perzijskega zaliva proti Bagdadu in dospele do trdnjave Šatel-Arab. Premagana je bila tudi neka angleška kavalerijska kolona, ki je hotela napasti Turke pri Kurmu; to mesto leži blizu izliva reke Evfrat v Tigris.

V divjem begu.

Petrograd, Rusija, 20. jan. — Ruski generalni štab v Kavkazu naznanja, da beže ostanki one turške armade, ki je bila pri Sari Kamišu razkropljena, v divjem begu proti Erzerumu in da se temu mestu tudi Rusi približujejo. V Erzerumu so se začeli turški vojaki upirati. Na povelje nemških častnikov jih je bilo že veliko ustreljenih.

Poveljnik turške armade v Kavkazu je postal Šukri paša, ki je branil v balkanski vojni Odrin (Drinopolje). Vojni minister Enver paša, ki je bil dosedaj vrhovni poveljnik kavkaške armade, se je vrnil v Carigrad.

Grško poročilo.

Atene, Grško, 20. januarja. — Begunci, ki so dospeli sem iz Male Azije, pripovedujejo, da ne bodo prodirali Turki proti Egiptu, češ, da je armada za tak pohod preveč slabo organizirana. Večina nemških častnikov, ki so dosedaj vodili turške vojne operacije, je odpotovalo v Berlin.

Francoske in angleške bojne ladije so razdejale veliko utrdb ob Dardanelah in se sedaj bavijo z odstranjevanjem podmorskih min.

Poročila o nemških uspehih.

Berlin, Nemčija, 20. januarja. Vojaški glavni stan je izdal danes sledeče poročilo: — "Na zapadnem vojnem pozorišču so se vršili v distriktu med obaljo in reko Lye včeraj le artilerijski boji.

V Notre Dame de Lorette, severozapadno od Arras, smo zavzeli 200 metrov francoskih zakojov. Ujeli smo par Francozov ter zaplenili dva strojna topova.

V Argonih smo zavzeli par francoskih zakopov. V splošnem smo pridobili v zadnjih par dnevih nekako 500 metrov na ozemlju.

Dobro napredujejo naši naskoki v gozdu severno od Sennheim. Zasedli smo Airzstein ter ujeli dva častnika in 40 vojakov-planincev."

Francosko poročilo o bojih.

Pariz, Francija, 20. januarja. V današnjem francoskem poročilu se glasi, da so Nemci zastonj skušali razdejati neki most pri izlivu reke Ysere. Francoska artilerija je razdejala nemške utrdbe v bližini vasi St. Georg.

V Argonih, v gozdu Le Grurie, so imeli Nemci delen uspeh, ko se jim je posrečilo z nepričakovanim naskokom zavzeti par francoskih zakopov. S pomočjo protinaskoka pa so se Francozi zopet polastili dotičnih postojank.

Severo-zapadno od Pont-a-Mousson so vprizorili Nemci naskok, katerega se je odbilo in vsled katerega so Francozi napredovali za kakih 100 metrov.

Z ostalih delov fronte se poroča le o artilerijskih bojih.

Francozi so odbili vse naskoke.

Pariz, Francija, 20. januarja. Vojno ministrstvo je izdalo danes zvečer sledeče obvestilo: — "Včeraj zvečer se je posrečilo Nemcem zasesti enega naših zakopov severno od Notre Dame de Lorette. Danes zjutraj se jih je s protinaskokom zopet spodilo ter smo ujeli pri tem nekako 100 mož. V noči od 19. na 20. januarja je prišel sovražnik v okolici Albert prav do naših omrežij iz žice, a se ga je vrglo nazaj. Ista usoda je doletela Nemce pri treh naskokih na La Boiselle, ki so sledili drug drugemu.

Smrt avijatikov.

Pariz, Fracija, 20. januarja. — Neki aeroplan, v katerem sta se nahajala francoski poročnik La Porte in angleški Chennery, je padel danes iz velike višine na bregu reke Sene pri Grenelle mostu. Aeroplan je pričel goreti ter se je angleški poročnik opekel do smrti, dočim si je zlomil La Porte obe nogi ter je kmalu nato v bolnici umrl.

Francozi oponašajo Angleže.

Častniki holandskega parnika "Rotterdam", ki je dospel včeraj v newyorško pristanišče iz Genove in Napolja, so sporočili, da jih je v Sredozemskem morju ustavil neki francoski torpedni čoln. Vsi potniki so morali pokazati potne listine in dva Avstrijca se je odvedlo kot vojna jetnika. Parnik se je pozneje še enkrat preiskalo in sicer pri Gibraltarju.

Zahteva pojasnila.

—o—

Državni department se bo pritožil pri angleškem poslaniku radi postopanja proti parniku 'Greenbrier'.

—o—

Washington, D. C., 20. jan. — Državni department je naprosil angleško poslaništvo za informacijo, zakaj je neka angleška križarka ustavila ameriški parnik "Greenbrier', ki se je nahajal z bombažem na krovu na poti iz Norfolk v Bremen ter imel s seboj certifikat angleškega konzula v New Yorku. Parnik se je prevedlo v neko angleško pristanišče, kjer je bil deteniran dva dni, predno je smel nadaljevati vožnjo.

Angleški poslanik bo v kratkem dobil tozadevno poročilo od zunanjega urada v Londonu.

V angleškem konzulatu v New Yorku se je včeraj izjavilo, da se v tem uradu ni izdalo nobenega certifikata za parnik "Greenbrier" ter da se o tem parniku sploh ničesar ne ve.

Položaj v Mehiki.

—o—

Villa bo osnoval v severnem delu Mehike novo republiko. Kompromis med Carranzo, Obregonom in Gutierrezom.

—o—

Washington, D. C., 20. jan. — Tukajšnji vladni krogi so prepričani, da se bo v severnem delu Mehike ustanovilo posebno republiko, kateri bo predsedoval general Villa. Villa je skorajgotovo odpoklical vse svoje čete z juga in jih koncentriral v severnem delu republike. Ker kontrolira tudi skoraj vse severne železniške proge, mu ne bo težko ustanoviti v Chihuahui novo vlado. Vladni krogi so s tem popolnoma zadovoljni, ker jim bo potem že vsaj mogoče pogajati se z avtorizirano vlado.

Rev. F. C. Kelly, predsednik neke katoliške družbe v Chicagu, je rekel, da zasluži Villa vse priznanje in pohvalo, ker se tako korektno obnaša napram katoličanom v Mehiki, dočim je Carranza odločen nasprotnik cerkve.

Položaj v Mehiki se je zadnje dni tako izpremenil, da je še celo državni tajnik Bryan rekel: "Sedanja situacija je tako zapletena in nerazumljiva, da se zaenkrat ne da še ničesar ukreniti."

Cestni boji v Mexico City.

Washington, D. C., 20. jan. — Iz Mexico City in El Paso, Tex., poročajo, da se po ulicah glavnega mesta vrše vroči boji med Villovimi in Zapatovimi vojaki. 22 oseb je že mrtvih. Villovi vojaki si na vse načine prizadevajo, da bi prepodili Zapatove pristaše iz mesta.

Neka druga brzojavka pravi, da se je združil bivši provizorični predsednik Eulalio Gutierrez z generalom Alvaro Obregonom in sklenil zaeno žnjim udariti na Villo in Carranzo.

Washington, D. C., 20. jan. — Roque Gonzales Garza, načelnik konvencionalistične vlade v Mexico City, je brzojavil svojemu tukajšnjemu agentu Lorentu, da je konvencija sklenila naprositi generala Gutierreza, da bi proglasil glavno mesto republike za nevtralno ozemlje, v katerem naj bi se potem vršila vsa mirovna pogajanja.

Denarje v staro domovino.

—o—

Promet z Avstrijo se je toliko zboljšal, da zopet pošiljamo denar v staro domovino. V slučaju da bi se razmere pozneje na kak način predrugačile, in bi se denar ne mogel izplačati določenim osebam, bodemo istega vrnili pošiljatelju.

V sedanjem položaju pa ni mogoče, da bi denar dospel v roke naslovljenca tako hitro, kakor prej je v normalnem času, ker vsakdo ve, da sedaj potrebujejo pisma v Evropo, ali iz Evrope sem 22 do 25 dni in v približno tem času bode denar v stari domovini tudi izplačan.

Denar:

K	$	K	$
5....	1.10	100....	20.00
10....	2.10	110....	22.00
15....	3.10	120....	24.00
20....	4.10	130....	26.00
25....	5.10	140....	28.00
30....	6.10	150....	30.00
35....	7.10	160....	32.00
40....	8.10	170....	34.00
45....	9.10	180....	36.00
50....	10.00	190....	38.00
55....	11.00	200....	40.00
60....	12.00	250....	50.00
65....	13.00	300....	60.00
70....	14.00	350....	70.00
75....	15.00	400....	80.00
80....	16.00	450....	90.00
85....	17.00	500....	100.00
90....	18.00		

TVRDKA FRANK SAKSER
82 Cortland St., New York, N. Y.

22 pomožnih šerifov obdolženih umora.

—o—

Okrajni pravdnik W. E. Florance je rekel, da se bo prejkomogoče vršila tozadevna obravnava.

—o—

ULTIMATUM.

—o—

Obravnave bodo morali čakati v ječi, ker jim sodišče ne bo dovolilo položiti varščine.

—o—

Oblasti so aretirale včeraj dvaindvajset takozvanih pomožnih šerifov, ki so streljali v Roosevelt, N. J., na mirne štrajkarje. Oblasti so jih zaslišale, pa dosedaj niso še ničesar takega izpovedali, kar bi jih upravičilo do tega dejanja. Okrajni pravdnik W. E. Florance, je včeraj izjavil, da bo ukrenil vse potrebno, samo, da se bo obravnava čimprej vršila.

Stavkarji so poslali predsedniku Wilsonu, governerju Fielderu in drugim uglednim osebam ultimatum, v katerem so zapretili, da bodo morali sami skrbeti za varnost, če jih noče ščititi država oziroma okraj. V ultimatu zahtevajo nadalje, da se mora ljudi, ki so vprizorili ta nečuven napad, odstraniti v teku štiriindvajsetih ur iz stavkarskega okraja.

Obtoženci se bodo morali zagovarjati zaradi uboja.

Župan mesta Roosevelt, Joseph A. Hermann, je rekel včeraj: — Celo zadevo sem temeljito preiskal in prišel do zaključka, da niso imeli stražniki niti najmanjšega povoda streljati. Napad je provocirala banda potepuhov in drugih sumljivih eksistene. Vsakega posameznega štrajkarja smo preiskali, pa nismo našli pri nikomur nobenega orožja.

Stavkarji zatrjujejo, da jih ni hotel šerif Houghton takoj preiskati, čeravno so to izreeno zahtevali. — V ultimatu zahtevajo stavkarji, da se mora stražnike takoj kaznovati in njihove tovariše spoditi iz stavkarskega okrožja. Če se to ne zgodi, bodo začeli nositi orožje, češ, da v nasprotnem slučaju niso pred temi divjaki nikoli na varnem.

"Dacia" se pripravlja na potovanje.

Washington, D. C., 20. jan. — Zastopniki lastnika parnika 'Dacia', ki naklada sedaj v Port Arthur, Texas tovor bombaža za Rotterdam in Bremen, so sporočili državnemu departmentu, da bo parnik odplul proti svojemu cilju in sicer brez ozira na odločbo angleške vlade.

Dospela je

VELIKA PRATIKA

za leto 1915.

V tej Pratiki so tiskani tudi: Zakoniti prazniki v Zdr. državah. — Spomenski dnevi. — Poštne pristojbine. — Volilna pravica. — Kako pridobiti homestead. — O potnih listih. — Predsedniki Zdr. držav. — Kako so nastala imena severo-ameriških držav. — Naselniške določbe. — Dan dela — Labor Day.

Pratika velja s poštnino vred 12 centov.

Razprodajalci jo dobe 100 komadov za $8.

Slovenic Publishing Co.,
82 Cortlandt St., New York City.

K potresu v Italiji. Trpljenje preživelih.

—o—

V Avezzano in okolici je zapadel visok sneg, kar je še bolj otežkočilo reševalna dela.

—o—

POTRES V ŠVICI.

—o—

V Gioia de Marsi se je rešilo od 3700 prebivalcev le 700 oseb. — Napredovanje pomožne akcije.

—o—

Rim, Italija, 20. januarja. — Visoki sneg, ki je zapadel včeraj popoldne v Avezzano, je še povečal trpljenja preživelih. V spremstvu snega se je pojavil oster mraz in siromašne barake, v katere se je spravilo preživele, ne nudijo zadostnega varstva.

Medtem pa je organizacija rešilnega dela tako napredovala, da se lahko primerno skrbi za preživele in begunce. Sklenilo se je premestiti bolne in oslabele v Rim in druga mesta in sicer za toliko časa, dokler ne nastanejo v potresnem ozemlju zopet redne razmere.

Še vedno se vleče izpod razvalin žive ponesrečence in opozarja se na presenetljivo dejstvo, da so ženske in otroci dalje zdržali, dočim so bili močni možje davno mrtvi predno je prišla rešitev.

Mesto, ki je primeroma največ trpelo, je Gioia de Marsi, kjer se je izmed 3700 prebivalcev rešilo le 700 oseb. Razmerje v Avezzano je, da pridejo na enega mrtvega trije rešeni. V Gioia ne stoji niti ena hiša in izvzeta niso niti najtrdnejša javna poslopja.

V cerkvi je bilo tekom maše ubitih veliko žensk. Štiri se je pozneje izkopalo iz razvalin, dočim so druge gotovo mrtve.

Danes zjutraj se je zopet našlo dve ženski v razvalinah neke hiše. 500 vojakov, ki se mude tukaj od nedelje, se je kaj dobro obneslo ter so preprečili plenjenja in druge izgrede, ki bi se sicer prav gotovo vršili.

Velikansko razdejanje v Gioia ter v sosednih mestih San Benedetto in Fescina se pripisuje oblikovanju ozemlja. — Rodovitna zemlja je tukaj tako močna, da se smatra ta okraj za enega najbogatejših v Italiji.

Polagoma prihaja zopet življenje v razdejane kraje. Tako je bila v Celano zopet otvorjena ena restavracija in tudi veliko prodajalen je zopet odprtih. Tisočeri so seveda od strahu še tako prevzeti, da ne morejo skrbeti zase.

Pariz, Francija, 20. januarja. Iz številnih mest na švicarski meji prihajajo poročila o potresnih sunkih. V Montbeliard je bilo čutiti dva sunka, ki sta pregnala ljudi iz postelj.

Tudi v Belfort je bilo čutiti v ponedeljek zvečer ob 10.30 uri močen sunek.

Vrata številnih hiš so se odprla in malo je manjkalo, da ni nastala v mestu panika.

Neko poročilo iz Ženeve pravi, da je bilo ob istem času v ponedeljek zvečer čutiti potresni sunek. Potresno ozemlje se je raztezalo od Lugano do Bazela in od Lausanne do St. Gaul.

V Alpah se je pojavilo vsled potresa več plazov.

Zadnje avstrijske rezerve.

Ženeva, Švica, 20. januarja. — Iz zanesljivega vira je znano, da je vpoklicalo avstro-ogrsko vojno ministrstvo pod orožje vse možke do šestdesetega leta.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the

Slovenic Publishing Co.

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in Canado $3.00
" pol leta 1.50
" leto za mesto New York 4.00
" pol leta za mesto New York ... 2.00
" Evropo za vse leto 4.50
" " pol leta 2.55
" " četrt leta 1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvzemši nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and Holidays.
Subscription yearly $3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.

Denar naj se blagovoli pošiljati po — Money Order.

Pri spremembi **kraja** naročnikov prosimo, da se nam tudi **prejšnje bivališče** naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljatvam naredite ta naslov:
"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Odgovor na vprašanje.

—o—

Dočim je izpraševala od kongresa avtorizirana zvezna komisija v newyorškem City Hall znamenite javne ljudi glede vzrokov sedanje nestalnosti med delavstvom, so v malem mestecu Roosevelt, N. J., najeti zavratni morilci s popolnoma mirno roko streljali na delavce, ker so mislili slednji, da ne morejo shajati s plačo $1.60 na dan.

V Liebig Chemical Works zaposleni delavci so pričeli dne 4. januarja s stavko, ker se je odločno zavrnilo njih zahtevo, da se zviša plačo na dnevno $2, da se uvede desetурno delo in nadalje raditega, ker se družba sploh ni hotela spustiti v pogajanja z delavci.

Sedaj pa je zelo slab čas za delavske boje, posebno za take, pri katerih pridejo v poštev neizučeni delavci. Na stotisoče brezposelnih čaka namreč edino v New Yorku na priliko, da zaslužijo kak cent in vsakdo prime za vsako delo in naj je še tako slabo plačano. Stavkarji v Roosevelt so morali biti vsled tega dvojno previdni, da preprečijo importiranje stavkokazov.

Kljub temu pa je šlo vse v redu. Stavkarji so sicer postavili svoje pikete, a ti so dobili striktno naročilo, naj ne dajo na noben način povoda, da bi posredovala "oborožena sila". Le predobro so namreč vedeli, da čakajo podjetniki komaj na priliko, ko bi mogli na okruten način zadušiti stavko.

V torek je prišla ta prilika. Tvrdka, koje naprave so bile vsled stavke zaprte, je potrebovala provokacije. V ta namen se je privedlo v Roosevelt veliko število detektivov — nekako 50 ali 60, — oboroženih z revolverji, ki so se pomešali med stavkarje. Kmalu se je tudi raztrosila od revolverskih banditov razširjena vest, da bo ob 11. prihajajoči lokalni vlak napolnjen s stavkokazi. Razburjenje je naraščalo in katastrofa je bila neizogibna.

Kljub temu pa so se stavkarji še vedno mirno zadržali. Izvolili so komitej šestih mož, ki naj bi šel na vlak ter se prepričal, kaj je pravzaprav na stvari. Prepričati se je namreč hotelo vsak spopad z oboroženimi hlapci Liebigovih naprav.

Prišlo je pa drugače. Iz dosedaj nepojasnjenih vzrokov — tako pišejo kapitalistični listi — so pričeli "deputies" streljati na stavkarje, ne enkrat, temveč desetkrat, in najmanj pet poštenih, nedolžnih delavcev bo moralo plačati z življenjem za zločin, da so zahtevali plačo $2 na dan.

To je prilično vse, kajti morilce se bo pravtako malo kaznovalo kot pa v resnici odgovorne, dobro plačane ravnatelje Liebigovih naprav. In preostali umorjenih bodo imeli pravtako malo pravice za odškodnino, kot bodo dobili preživeli knežjo plačo dveh dolarjev na dan. Tvorniško vodstvo ima namreč sedaj to, kar je potrebovalo: Ustrahovanje "ustašev" in — kazen za nepokorne rogovileže.

V splošnem pa bo ostalo vse pri starem: Pri organiziranih delavcih, ker se je šlo za slabo plačane inozemce, ki niso mogli pristopiti k organizaciji; pri sodiščih, ker so se nahajali zločinci baje v silobranu, in pri zakonodajalcih, ker ni baje nobenega zelišča proti takim "neprijetnim" dogodkom.

Kljub temu pa bi se lahko nekaj zgodilo. Zvezna industrijska komisija, ki zboruje sedaj v New Yorku, naj bi za dva dni prekinila zaslišanja ter takoj uvedla v Roosevelt in Elizabeth temeljito in energično preiskavo. Člani komisije so videti dosti energični, da bi taka preiskava ne potekla v pesku.

Dopisi.

—o—

Olean, N. Y. — Dan za dnem beremo dopise iz raznih naselbin, pa le redkokedaj naletim na kakega dopisnika, ki bi se pohvalil z delom. Tukajšnje delavske razmere so srednje, ne ravno preslabe in ne predobre. Tukaj je strojarna, v kateri se dela vsak dan s polno paro, druge tovarne pa le bolj polagoma obratujejo. Zaslužimo komaj toliko, da se pošteno preživimo. Za enkrat še ne svetujem nikomur sem hoditi za delom, ker ga skoraj nikdo, ki vpraša zanj, ne dobi. Kakorhitro se bodo delavske razmere kaj izboljšale, bom že sporočil. Tukaj je samo ena slovenska družina in dva samca. Mesto šteje dvajset tisoč prebivalcev, med katerimi zavzemajo prvo mesto domačini Amerikanci, za njimi pa pridejo Poljaki, Nemci in Italijani. — Če imam čas, prebiram Glas Naroda in premišljujem, kedaj bo vendar konec tega strašnega klanja v Evropi. Moja želja je, da bi se Slovenci že enkrat rešili avstrijskega jarma in postali samostojni oziroma se priklopili kaki drugi državi, ki bi nam dala naše pravice. Pozdrav! — Ignacij Davšek.

Forest City, Pa. — Kakor je bilo pred časom oznanjeno, so rojakinje in rojaki v Vandling, Pa., napravili dne 31. decembra p. l. veselico v korist ranjencev ter vdov in sirot naših v domovini. Veselica se je posebno na prizadevanje rojakov Frana Pancar in Antona Lavtar precej dobro obnesla, tako da smo dobili čistega dobička od veselice $91.75, za kar bodi izrečena vsem udeležencem najlepša hvala. Omeniti moram še, da so v isti namen darovali še Fran Pučnik $1, Valentin Švigelj in Jernej Intihar, vsak po 50c. Ker je bil v zadnjem izkazu pomotoma izpuščen Janez Vozel s 50c, ga omenjam tem potom. K svoti, nabrani med našimi rojaki, so mi poslali tudi rojaki iz Duryea, Pa., $6. Prisrčna hvala! Vsa nabrana svota je znašala $297.31. Kupil sem ter poslal v Ljubljano bate in ovojev za naše ranjence za $79.88, tako da preostane še lepa svota $217.43, katero pošljem c. kr. vladi v Ljubljano za sirote in vdove padlih vojakov.— Rev. Josip Tomšič.

Wind Gap, Pa. — Tukaj se dobro dela, sem pa ni treba nikomur hoditi, ker se dela ne dobi. Tudi tisti ga ne dobe, ki so že prej delali tukaj. Pred kratkim se je ponesrečil neki Italijan, kateremu je stroj odrezal obe nogi. V splošnem se pa ne pripeti veliko nesreč. Društva imamo tukaj tri, skoraj vsi pa spadamo k Ruski Zajednici (Russkoje Sojedinenje), ki je gotovo ena največjih slovanskih organizacij v Ameriki. Če sem prav informiran, šteje okoli 50,000 članov in nad tisoč krajevnih društev. Tukaj sta samo dve slovenski družini, namreč dva moža, dve žene in dva otroka. Potemtakem seveda ni čudno, če se tako malo sliši o nas. Pozdrav! Naročnik.

James City, Pa. — Ne vem, kaj je vzrok, da so dopisi iz naše naselbine tako redki. Glas Naroda berem že štiri leta, pa moram nehote pripoznati, da mi z vsakim dnem bolj ugaja. Zadnjič mi je slučajno prišel v roke A. S., ki se na ostuden način zgraža nad G. N. To napadanje je čisto neutemeljeno. Po mojem mnenju stoji G. N. na pravem stališču in je vse, kar je dosedaj pisal, resnica. Rojaki, prebirajte ga in se učite iz njegovih člankov. G. N. je bil prvi slovenski list, ki se je potegnil za pravice slovenskega naroda in edino njemu ter vsem zavednim rojakom se bo zahvaliti, če bomo res kaj dosegli. Čas je že, da se enkrat odpro oči ubogemu trpinu, da sprevidi, kaj se lahko doseže s slogo. — Dela se tukaj slabo. Zaenkrat še ne svetujem nikomur sem hoditi. Če se bodo razmere kaj izboljšale, bom že sporočil. Pozdrav! — M. Debeve.

Glicen, W. Va. — Tudi jaz sem sklenil nekoliko omeniti o tukajšnjih razmerah, ker vidim, da je malokedaj kak dopis iz naše naselbine. Delavske razmere so jako slabe, dela se vsak dan, zaslužimo pa le toliko, da se pošteno preživimo. Premogorov je tako slab, da moramo prenesti več kamenja kot pa premoga. Tukajšnja podporna društva še precej dobro napredujejo, pa še bolj bi lahko, če bi bili naši sobrati malo bolj složni. Pozdrav! — Poročevalec.

Ogiesby, Ill. — Delavske razmere so skrajno slabe. Tukajšnji dve tovarni za cement sta za nedoločen čas prenehali s poslovanjem, premogokopi pa obratujejo le po štiri do pet dni v tednu. — Pred kratkim je umrl v naši naselbini rojak Martin Smolič, star komaj 31 let. Doma je bil iz Dobrniča na Dolenjskem., v Ameriki je pa bival nekaj nad sedem let. Spadal je k S. P. Z. Pokopan je bil po katoliških obredih na pokopališču sv. Vincenca v La Salle, Ill. V Ameriki zapušča tri brate, v starem kraju pa stariše, enega brata in sestro. Dne 11. januarja je v Gospodu zaspal rojak Janez Nadrešnik, star 65 let. V Ameriko je prišel pred 23 leti in je bil eden prvih tukajšnjih naseljencev. Spadal je k društvu sv. Roka N. H. Z., ki mu je tudi priredilo lep pogreb. Na pokopališče so ga spremili člani društva Mladi Slovenec S. D. P. Z. in društvo Lilija S. N. P. J. Tukaj zapušča žalujočo soprogo in sina. V miru počivaj! — Josip Meglič.

Cherokee, Kansas. — Delavske razmere so bolj slabe, dela se od štiri do pet dni na teden. Brezposelnih je veliko, ki pod nobenim pogojem ne morejo dobiti dela.— Pred kratkim je umrl tukaj rojak Alojzij Pančur, doma iz fare Blagovica, kamniški okraj. Tukaj zapušča žalujočo ženo. Bil je član treh društev. Lahka naj mu bode tuja zemljica! — Naročnik.

East Helena, Mont. — Dan za dnem prebiram Glas Naroda in pripoznati moram, da se mi vedno bolj dopade. Čudno se mi zdi, da se nekateri tako zanimajo za Avstrijo in za klanje v Evropi. Po mojih mislih bi bilo boljše, če bi malo bolj skrbeli za svoj položaj in gledali na to, da bi se delavske razmere malo izboljšale. Delavske razmere so silno slabe, ne samo pri nas, ampak po celi Ameriki. Ne vem, kaj bomo začeli, če se stvar v najkrajšem času ne predrugači. Brezposelni hodijo od tovarne do tovarne in prosijo za delo, pa ga le redkokedaj ali pa nikoli ne dobe. Stanarino je pa treba vseeno plačati in poskrbeti za vsakdanji živež. Toda od kje naj delavci vzamejo, če ne morejo dobiti dela? Tudi onim, ki imajo slučajno delo, se ne godi veliko boljše. Gospodarji jim na vseh koncih in krajih trgajo težko prislužene cente, tako da imajo na koncu meseca do smrti utrujene ude, v žepu pa po par dolarjev, ali pa še teh ne. Pred kakimi desetimi leti je bilo že lahko živeti, ker so živila stala komaj polovico toliko kakor sedaj. Tukaj je zelo hud mraz, zdravi smo pa vseeno, hvala Bogu! Če se ne motim, ni bilo že pet mesecev nobenega pogreba. Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam vašega lista. — M. Bukovac.

Notranja politika Avstrije

—o—

O razvoju notranje politike v Avstriji poroča "Edinost":

"Dne 6. decembra se je vršilo v Johanneshofu na Dunaju zborovanje nemško-nacionalnih zaupnikov Nižje Avstrije. Na sestanek so došli toliko zaupniki nižjeavstrijskega Volksbunda, ki obsega organizacije nemških nacionalcev po deželi, kolikor tudi glavno vodstvo združenih nemških nacionalcev na Dunaju. Navzočih je bilo tudi več poslancev. Referati so se bavili z bodočim razvojem nemško-avstrijske politike. Referenti so razpravljali o perspektivah, ki se odpirajo za Nemštvo v Avstriji in za bodočo državnopravno in narodno obliko avstrijske države. Tudi so razpravljali o pričakovanjih in nadah, ki da jih morejo Nemci v Avstriji opravičeno gojiti glede bodoče smeri notranje politike v Avstriji. Sledilo je še poročilo o delovanju organizacije nižjeavstrijskih nemških nacionalcev med vojno.

Ali bi ne bilo umestno in potrebno, da bi se tudi voditeljni krogi Slovencev začeli malce zanimati za bodočnost našega naroda v tej državi, da nas dogodki ne zagrnejo — nepripravljene?! Tudi naš narod vrši v teh težkih časih na najvzornejši način vse dolžnosti do države in dinastije in smo zato menda tudi upravičeni — gojiti svoje nade."

Sklad

ameriških Slovencev za najbednejše med bednimi v stari domovini.

—o—

Dosedaj nabranega $1444.04.

Nadalje so darovali:

Morley, Colo. Jakob Tomšič $2.

Cleveland, O. Jakob Turk 50c.

Phillips, Okla. Po $1: Jurij Zaletel, Fran Miklavčič in Mihael Strah.

New York, N. Y. Po $1: Janez Klinar in Jakob Bruner.

Kippling, Mich. Ivan Lavrič 33c.

Dosedaj nabranega $1451.87.

Slika iz vojne.

—o—

Kaj pišejo vojaki.

"Češki Dennik" poroča: — Mestni stražnik Karol Streje je bil pozvan pod orožje in je moral odrinitĭ na severno bojišče. Dolgo časa ni bilo o njem ne duha ne sluha. Ali nedavno tega je pisal pismo, da je v ruskem ujetništvu. Iz lista smo pobrali tole: Draga žena in otroci! Najprej vas srčno pozdravljam in poljubljam. Obenem vam naznanjam, da so me Rusi ujeli in odvedli v Azijo skoraj na kitajsko mejo. Ne mine mi dan, da se ne bi zmislil na vas s solzo v očeh. Oddaljen sem od vas 7000 kilometrov, bivam v kraju, ki ni daleč od Čergenta in Taškenta, kjer žive Kitajci in Kirgizi. Naše potovanje sem je trajalo 5 tednov, deloma peš, deloma po železnici in po ladji. Samo na ladji smo se vozili celih 6 dni. Dostikrat gledam zamišljen na orjaški žar bljuvajočega ognjenika, ki ga vidimo vkljub znatni daljavi. Njih barake napol v zemlji so pravi praveati brlogi. Narejene so domalega iz lesa in slame, zakaj kamna ali opeke ni mogoče dobiti tukaj.'— Videl sem tudi Moskvo. To je krasno mesto, z mnogimi visokimi zvoniki in veličastnimi božjimi hrami; panorama, ki je ni mogoče popisati. Vse strehe so pokrite s pločevino. Bil sem tudi v ruski cerkvi. Tu so vsekako jako pobožni ljudje. — Reke so ponekod jako široke, namreč 500 metrov in več. Na mnogih je videti parnike. Tudi sem videl na tisoče divjih gosi,mnogo štorkelj in drugih ptic. Sadje tukaj jako drago, ker je razmeroma malo sadnega drevja. Zato je pa meso bolj poceni. Funt govejega mesa stane 8 kopejk (20 vinarjev), prašičevega pa, ki ga je tukaj malo, 20 kopejk. Funt kruha stane 4 vinarje. — Da bi videli te ruske kozake! To so vam jahači! Človeku se zdi, da so priraščeni na konjih. Veselim se vrnitve k vam — oh, da bi bilo to že kaj kmalu — veselim se, da bomo spet skupaj živeli zdravi in veseli. S tem končam svoje pismo in poljublja posebno tebe, ljuba žena in zlati otročički, tvoj Karol."

Pljučne bolezni.

Zadnji teden je umrlo v New Yorku za raznimi pljučnimi boleznimi 311 oseb več kot pa en teden preje. Umrljivost je posebno med otroci zelo velika.

Idila v vojski.

Berlinska "Vossische Zeitung" poroča iz Rima: Glasom poročil pariškega lista "Temps" se vrši sedaj med nemškimi in francoskim istrelnimi jarki izmenjava časopisov, ki jih položе vedno na gotovo mesto. Nekoč je neki nemški častnik priložil listek z besedami: "Časopisi so dobri, a mi jim ničesar ne vrjamemo." Francoski častnik je poslal sledeči odgovor: "Mogoče boste bolj vrjeli priloženim ameriškim listom." — Nato je bilo štiri dni vse mirno, nakar se je izmenjava pričela vnovič.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Olean, N. Y. — Osebnih, pri tem pa še celo surovih napadov ne sprejemamo v list.

Calumet, Mich. — Po našem mnenju je bilo ravno o tej stvari že dovolj debate. Sploh pa ni nikdo omenil, da bi postali Srbi ali Rusi. Mi ostanemo Slovenci in zahtevamo svoje pravice, pa naj bomo pod to ali ono vlado. Pošljite rajše kaj drugega.

J. G., Meaderville, Mont. — Da, Poljaki in Madžari imajo ravno takrat novo leto kakor mi. S tem seveda mislimo one Poljake in Madžare, ki so rimsko-katoliške in protestantske vere (kalvinci in luteranci). Največ Madžarov je kalvinceev, tem sledijo rimsko-katoliki, potem luteranci in nazadnje grško-katoliki; čistih Madžarov grško-katolikov je pa majhno število in da bi jih bilo več, se k njim prištevajo pomadžareni Rumuni in Rusini grško-katoliške veroizpovedi. Novo leto imajo 13 dni kasneje (po julijanskem, pravoslavnem koledarju) le oni Madžari, ki so grško-katoliške veroizpovedi; Božič so torej imeli 7. januarja, novo leto pa 14. januarja. Stavo je dobil oni, ki je trdil, da imajo Madžari in Poljaki ravno isti dan novo leto kakor mi.

Kje je JAKOB VIDIC? Pred dvema letoma je bival v Seattle, Wash. Če kdo izmed rojakov ve, kje se sedaj nahaja, naj mi pošlje njegov naslov, za kar mu bom zelo hvaležen, ali naj se pa sam javi. — Michael Klobučar, 1026 First St., La Salle, Ill. (21-23—1)

Iščem svojega bratranca ANTONA MEVLJA. Doma je iz Lokve na Krasu, podomače Skelanov. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi javi, ali naj se pa sam oglasi bratrancu: Frank Placar, Box 71, Chatham, Mich. (21-23—1)

Prav rad bi zvedel za naslov svojega prijatelja GAŠPER PAVLOVIČA. Pred tremi leti sva bila skupaj v Colorado Creek, Colo., Morris Mine. Prosim cenjene rojake, če kdo morda ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sam javi svojemu prijatelju: Joe Kadune, Box 225, Auburn, Ill. (21-23—1)

OPOMIN.

Tem potom opominjam vse one, ki mi kaj dolgujejo, posebno še one, ki sem jih zakladal v De Pue in Spartland, Ill., da se oglasijo do 1. februarja 1915, ako ne, jih bom pa po imenih poklical.

Anton Turk,
Box 158, Johnston City, Ill.
(21-22—1)

Rad bi zvedel za naslov svoje sestrične IVANE POGAČAR. Doma je iz Kamnika na Gorenjskem. Jaz sem pa doma iz Stranj pri Kamniku. Čul sem, da biva v New Yorku pri svoji teti. Prosim rojake, kateri vedo za nje naslov, da mi javijo, ali naj se pa sama oglasi. — John Uršič, Box 472, Boswell, Pa. (20-22—1)

Želim zvedeti za MARIJO ŠVAJGER, doma iz Črnomlja. Pred kratkim se je nahajala v Clevelandu, O., in potem v Detroitu, Mich. Kdor rojakov ve za njen naslov, prosim, naj mi naznani, ali pa naj se sama zglasi, imam ji nekaj zelo važnega sporočiti. Frank Vaupotič, 5367 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. (20-22—1)

Kje je moja sestra KATARINA BENEDIČIČ, omožena Senica? Doma je iz Zalega loga na Gorenjskem. Pred 6. leti je stanovala v South Chicagu, Ill. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njen naslov, da ga mi javi, ali naj se pa sama oglasi svojemu bratu: Primož Benedičič, 244 S. Warren Ave., Butte, Mont. (19-21—1)

Novoletna razprodaja.

Slovencem naznanjam, da razprodam pristni importirani dolenjski cviček po 40 centov steklenico.

Peter Keber,
1703 — 2nd Ave., New York.

NAZNANILO.

Cenjenim rojakom v Clevelandu in v državi Ohio naznanjamo, da jih bo obiskal naš potnik

Mr. OTTO PEZDIR,

kateri je pooblaščen pobirati naročnino za "Glas Naroda" in izdavati pravoveljavna potrdila in ga rojakom toplo priporočamo.

S spoštovanjem
Upravništvo Glas Naroda.

Za en dolar

dobite dnevnik "Glas Naroda" SKOZI ŠTIRI MESECE.

"Glas Naroda" izhaja v šestih dneh na 30 straneh. V njem najdete važneje vesti vsakega dne vesti iz stare domovine in zanimive povesti.

Vse osobje lista je organizirano in spada v strokovne unije.

VINKO PRISTOV,

SLOVENSKA KAVARNA IN BILJARDI

6112-14 ST, CLAIR AVE.

Phone Canal 1687

Denar mečete proč!

ako ne podpirate svojega rojaka.
Pri meni dobite

izvrstno domače vino

galon po 75c, in več.

Pri odjemu več kot 10 galon dajem že pust, ter se posebno priporočam slavnim slovenskim društvam ob priliki kake veselice, tudi onim za svatbe.

V zalogi imam izvrstne domače klobase in vsakovrstno grocerijsko blago, katerega ljubi naš narod. Pošiljam denar na vse strani sveta in parobrodne listke za vse proge. Zastopam "Glas Naroda", prodajam in kupujem avstrijski denar. S tvrdko Frank Sakser sem v trgovski zvezi. Upravljam vse v notarski posel spadajoče dele, ker sem javni notar. (Notary Public.)

FRANK JURJOVEC
1881 W. 22nd Street, Chicago, Ill.

'KRACKERJEV' BRINJEVEC

je najstarejše in od zdravnikov priznano kot najboljše sredstvo proti notranjim boleznim.

"KRACKERJEV" brinjevec je kuhan iz zrelih, čistih, importiranih jagod in se prodaja samo v steklenicah. — Rojaki, varujte se ponaredb in zahtevajte pravi in čisti brinjevec, to je "Krackerjev", znan že nad 20 let. Ako ga Vaš lekarnar ali gostilničar nima v zalogi, se obrnite pismeno na nas.

V zalogi imamo tudi čisti domači

TROPINJEVEC in SLIVOVKO,

kuhana v naši lastni distillery.

Poštna naročila se točno izvršujejo

Prva Slovenska veletrgovina.

The Ohio Brandy Distilling Co.

6102-04, ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, O.

Po znižani ceni!

Amerika in Amerikanci.

Spisal Rev. J. M. Trunk

je dobiti poštnine prosto za $2.50. Knjiga je vezana v platno in za spomin jako prilična.

Založnik je imel veliko stroškov in se mu nikakor ni izplačala, zato je cena znižana, da se vsaj deloma pokrijejo veliki stroški.

Dobiti je pri:

Slovenic Publishing Company,
82 Cortlandt Street, New York, N. Y

Slovenska Društva

po vseh Zjedinjenih državah imajo za geslo, da kadar treba naročiti

DOBRE IN POCENI

društvene tiskovine, se vselej obrnejo na slovensko unijsko tiskarno

"Clevelandska Amerika"

Mi izdelujemo vse društvene, trgovske in privatne tiskovine. Naša tiskarna je najbolj moderno opremljena izmed vseh slovenskih tiskaren v Ameriki. Pišite za cene vsake tiskovine nam, predno se obrnete kam drugam. Pri nas dobite lepše, cenejše in boljše tiskovine.

CLEVELANDSKA AMERIKA
PRVA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
6119 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, O.

Iz megle.

—o—

Spisal **Milan Pugelj.**

—o—

Iz bičja raste kakor siva in močvirnata ptica. Stoji na eni nogi, život ima dolg in kljun dvakrat upognjen. Polagoma odpira peroti in jih širi na desno in levo. Večajo se na vse strani, zagrnejo život, zagrnejo glavo in kljun in rep. In tam izmed grmovja pogleda kakor ovnova glava z velikimi, umazano rumenkastimi in večkrat zavitimi rogovi.

Izpod hriba se plazi žival, nizka in čokata, podobna ogromni in sivi želvi. Velikanska je, glavo tišči pod sivim oklopom, na desno in levo se pregibljejo noge kakor prostrane lopate, ki jo porivajo naprej in naprej. Leze, kakor bi se premikal holm. Hrbet se ji maje, mlečne lopate se prikazujejo na krajih, bilke, moleče iz močvirja, ginejo pod njo, grmovja naenkrat ni, kakor bi se potopilo, trava izginja, kakor bi jo smodil beli puh pošastnega trebuha. Dalje in dalje se vali in bele predmestne vile tonejo v njej, in po prvih, najbližjih ulicah lezejo njeni curki kakor vlažne in težke tipalke. Razprostre se nad cerkvami in palačami, nad zvoniki in stolpi in vse izgine kakor v mehki, mokri, dolgi in lasem enaki dlaki. Mlečni mrak se gosti in gosti in svetloba luči ga ne more prodreti. Gore kakor za zastori in plameni se zaman izkušajo s hladno in gosto vlago, ki jih zagrinja kakor bele, mokre tančice. Prijela se je tlaka in izpreminja prah v črno sluzasto blato, ki se izmika pod koraki in sprijemljivo maže in vleče. In ljudje beže po ulicah, tišče robce na obraz, ker jih teži pošast, ki jim ne da dihati in ki jim sili skozi nos in grlo v pljuča. Med njimi letajo psi, sopihajoči in kihajoči v sivem, zadušljivem morju ozračja. Izgubili so čut za vonj, begajo za ljudmi, buhajo z drhtečimi smrčki v njihove noge in hite hlastajoči po zraku v gosto temino. Mlad konj drvi naprej, hrza in prska, bije s kopiti ob tlak, da lete v snopih izpod njega iskre, in grize uzdo, da mu pojo zobje, kakor bi se zajedala pila v železo. Voznik, ki sedi na nizkem vozu, ima vajeti trikrat ovite okoli zapestij, upira škornje ob prednji rob voza in vleče nazaj, da se mu zajedajo jermena v meso in da mu barvajo prerezano kožo lise in kadeče se krvi. Kriči vso pot, kliče ljudi, da bi stopili pred žival in jo ustavili. In že koncem ulice pade iz mokre in goste temine četvero mož, vsi padejo po konju, zagrabijo s trdimi, delavskimi rokami uzdo, gornjo ustnico, dolnjo ustnico, grivo, uhlje in nozdrvi in se zavrte v divjem vrtincu z besno živaljo. Drže kakor s kleščami, vihte se, kamor jih stresa konj, ki grabi s prednjimi podkovami po njih in bije z zadnjimi po vozu, da zdrči nazaj in utone v črni vlagi. V hipu je prost, zapleše na zadnjih, pomete žvižgajočim repom po sluzastem blatu, zarezgeče in plane naprej proti polju in izgine in utone kakor bi ga vrgel v prepad.

— Kaj je bilo?

In nenadoma je stopil med nje mož v suknji, s klobukom na oči in dvignjenim ovratnikom.

— Megla je kriva! Iz te megle je hotel. V svobodo!

Izgubili so se, kakor bi povezníla megla vsakega posebe in jih razdelila. Mož v suknji je šel iz mesta na polje, koder je bežala splašena žival. Hodil je dolgo, ali konca dušečega, mokrega ozračja ni bilo. Siva neskončna želva je ležala nad vso krajino in on je lezel pod njenim poprjem kakor neznaten črv, boreč se z dolgimi, tenkimi in mokrimi lasmi, ki so se ovijali njegovih telesnih delov, mu lezli na vrat, pod pazduhe in skozi nos v pljuča, da je kašljal in pljuval iz sebe. In ker ni bilo konca ne na desni in ne na levi, je bežal nazaj v mesto in se zaprl v svojo sobo. Ali preden je bil tam on, je že zasedla ona vse kote in stole in zofo. Prilezla je skozi špranje pri oknih in po veži in po stopnicah skozi špranje pri vratih. Doživel je strašen večer. Ko je sedel na zofi in ko je pozneje ležal na postelji, je čutil, kako je lezla ta vlažna sluzasta pošast v njegovo dušo. Vlekla se je vanjo kakor ženska, ki so jo potegnili iz vode. Iz njenega plašča je curela voda, iz njenih gornjih in iz njenih spodnjih kril. In z rokama je tipala kakor slepa, in kamor je prijela, se je spustil od mraza mehur, kakor bi padel tja tleč ogelj. Čutil je kakor bi legla po tleh v neki lepi, neznani sobi, kjer je mislil, da bo živel nekoč z žensko, ko je bil zaljubljen. Pripravljeni so stoli z žametnimi naslanjali, divan z rdečimi hrizantenami in po kotih stoje v velikih vazah tihe palme. Okusno in visoko in od vrha do tal visi rdeče zagrinjalo, težko, masivno, nepropuščajoče kričeče svetlobe. In v to sobo je stopila utopljenka.

Ležal je oblečen na postelji in strmel v strop. Lasje so mu že siveli in njegov obraz je bil mestnat in top, razblinjen z roko časa, ki je zabrisala mladostne poteze, ugasila iskre oči in razmazala vitko telo v čokato tvarino, valečo se pod oprjem življenja, te sluzaste in pošastne megle.

II.

Ležeč na postelji začuje naenkrat oster in zategnjen pisk, ki se mu zdi kakor ostrina ogromnega in strašnega noža, leteča skozi noč. Glas, ki se razvija ob tem letu, spominja na žvižg, ali še bolj na obupen vzdih nekoga neznanega, ki je spoznal vso bedo svojih dni, vse svoje izgrešeno življenje in končal v tem hipu s samomorom. Ta zategli pisk, tako oster, da nareže dušo, ki ga v svoji samoti čuje, je zadnji glas nesrečneža.

Visoko nekje pod nebom se je pojavila burja in se zagnala z vso silo v meglo. Zagrizla se je vanjo iz viška, prodrla jo do tal in se tam mahoma okrenila in se pričela viti po njej na desno in levo, sekati jo sem in tja, trgati iz nje velikim in oglatim oblakom podobne kose, jih metati iz njene srede in jih razblinjati v višinah v nič.

Meglena pošast molči, tišči se zemlje, prihuljena je in tihotapska, ali burja ima v rokah vso oblast. Šine pod njo kakor sulica in prebije si pot skozi njene lopataste šape. In kakor meč ji prekolje glavo na dvoje, a iz njenega hrbta trga ogromne kose kakor zver, ki se zadira v svoj plen z ostrimi in neusmiljenimi zobmi.

In mož, ležeč na postelji, vidi, da to ni burja. Njegove oči so se naenkrat odprle, njegov vid je močan, kakor ni bil nikoli. Skozi zastrto okno gre, skozi meglo beži, blisku enako, in skozi mrak in skozi stene in strehe in drevje.

Stoji mu tam, stoji visoka gora in njeni grebeni teko v svet na desno in levo, spredaj in zadaj dero iz sveta nazaj, stekajoči se v visokem in skalnatem vrhu. Tiho, plašno, zavite v večno noč, šklepečejo po grebenih koščene prikazni, vlečejo se naprej, vlečejo se nazaj, srečujejo se, ropočejo z lobanjami in odhajajo svojo pot.

In tu sta se našla onadva. To ni burja, kar leti skozi noč, sulicam in nožem enako, kar seka to mokro in težko meglo, kar jo grize in trga, to je pogovor dveh davno mrtvih, ki sta se iskala vse življenje in dolgo dobo večnosti in sta se šele danes srečala na grebenu gore, kamor se iztekajo pota večnosti. Okostnjak je zagledal okostnjaka, in ker sta toliko mislila drug o drugem v minolem življenju, zato sta se spoznala. In objela sta se, kosti so padle preko kosti in v noči večnosti se držita v objemu. Ko govorita, nimata glasu, ker nimata grl in ne kože in ne mesa, ker je že vse človeško segnilo v globokih bregovih. Mesto glasu žvižga sapa skozi apnenasta rebra, skozi ohlapne čeljustne kosti, skozi nos, tičeč globoko v lobanji. In tista strast, ki se je razvila nekdaj v mladem in zdravem mesu, tisti pekoči plameni, so ostali v belih kosteh in sikajo iz njih kakor kače s tenkimi in precepljenimi jeziki in pihajo svoj strup, s katerim se jima ni mogoče več zastrupiti. Ta žvižg in pisk, ki gre skozi noč in meglo, to ni burja, to so besede, onih dveh, ki sta se srečala na potih večnosti.

— Hotel sem k tebi iz svoje sužnjosti in iskal sem svobode in čakal sem jo ponoči in čakal sem jo podnevi. Mislil sem, da zahrže nekega dne kakor divja kobila pod mojim oknom, da me pokliče s svojim rezgetajočim smehom, z grozo lepe in svete prostosti. Menil sem, da pade iz oblaka, ko bo sveta noč, ko bo najlepši zimski večer, in da zatopoče s svojim kopitom pred mojimi durmi, da udari po mojem pragu in se zagrohoče z groznim grohotom sreče. In glej, ko odprem duri, vidim, da mi prinaša tebe, ki si raztrgala ozke vezi suženjstva, ki si planila na njej preko pregraj ljudi in njihove dobe in me pozdravljaš zdaj iz njenega sedla.

— Čakala sem svobodo, in mislila, da plane na moje okno kakor ogromna ptica, zdelo se mi je, da pridrvi predme kakor neznana krasna žival, ko je cvetel maj in dehtel jesmin. Ali svet me je držal z železnimi verigami k sebi; pogledala sem in videla, da sem vsa v okovih, v stoterih in v tisočerih. In da jih pregleduje moj oče, in da jih prešteva moja mati, k ozre najljubezniveje name in da upira nanje oči moj bližnji, in ko pogledam stran, ali ko se zamislim, sežejo njegove roke po njih in jih pretipujejo.

Okoli in okoli leži svinčeno in vseobsežno prostorje večnosti in njene ure se vlečejo počasi in pošastno preko grebenov. Drevja ni, ni rož, ni trav, ni njive, ni žita, ni gozda, ni travnika, le sence davnih in davnih gredo po višavah, tavajo sem in tavajo tja, srečujejo se in spoznavajo, spominjajoč se v suhi modrosti svojega življenjskega cveta.

— Haj, pravi mož, zagledal sem te nekoč, ko je sijalo solnce, zagledal sem te, ko je vse cvelo, sedečo na klopi med rožnimi grmi. Ali med nama je ležal prepad in ob njegovem robu sem hodil gor in dol — dolge dni, dolge tedne, dolge mesece. In nabralo se nas je več, zakaj sreča mnogih in mnogih je hodila onstran prepada. In videli smo, da ne pride nazaj, kdor se je vrgel v prepad. In čuli smo z dna težko ječanje umirajočih in čuli obupno tožbe tistih, ki so vedeli, da iz prepada ni poti.

— Videl sem te tudi s holma, ko se je razlivala okoli mesečina in ko so cvele breskve in češnje. Bilo je tako svečano zunaj, spomladanski veter je dihal široko in blago, peli so neznani ptiči, kakor angeli so peli; slišal jih nisem nikoli več. In oči, željne tebe, so te zazrle daleč na zeleni gori, ko si stala in gledala v noč, kakor bi prešteval njene zlate zvezde. Napravil sem se na pot, ali čez sredo doline je stala visoka stena, ki je bila kamen in ni imela srca, ne misli. Oprijel sem se je s prsti, uprl sem se vanjo s prsmi; prsti so bili krvavi in tudi iz prsi je stopila kri, ali kamen je ostal mrzel in se ni ganil. In tudi čelo sem uprl vanjo in naenkrat sem videl, da nisem sam. Polno jih je, ženske in možki stoje na desno in levo daleč na obe strani ob steni, ki nima kraja ne konca, in neprenehoma prihajajo iz ozadja novi. Čakajo tudi mnogi in nestrpni so, ker so pred njimi drugi, ki so prišli poprej. Vsi, vsi se hočejo poizkusiti s hladnimi kameni. Tu zdaj in zdaj tam poči lobanja, kri se razlije iz las preko obraza in utripajoče truplo se zavali po tleh. Ali nihče ne vidi umirajočih, vsak hoče naprej in se ne boji boja s skalo.

— In začutil sem te nekoč v temni noči, ko sem tipal pred seboj in iskal z rokami pota. In ne da bi premislil, sem šel za tabo. Pozabil sem na noč in v temi sem hodil po ukazu svojih misli, kakor bi sijalo solnce visoko sredi neba. A naenkrat sem butil s čelom ob drog in zgrudil sem se in lažal dolgo brez zavesti. Ko se je zdanilo, sem spregledal, zakaj svetloba me je žgala v oči. In kar so dosegli pogledi, povsod je ležal ranjenec tik ranjenca, ta otrpel in miren, drugi pretegujoč se v grozni muki. A tik nas je stala silna železna pregraja, visoka do oblakov in do neba in na desno in levo brez konca. Glej, skozi njo smo hoteli, in takrat se je oglasil eden od nas, ki je nosil v sebi ljubezen do bližnjega, in je svetoval in prosil: Ubijte me, sam hočem tako. Smilite se mi in razrešiti hočem skrivnost tega omrežja. Kot duh, prost telesa, pojdem skozi in vrnem se k vam, da vam povem, ali je vaše hrepenenje vredno.

— Ubili smo ga. Sto in dvesto in več pesti je bilo po njem, kamenje je frčalo v njegovo glavo in zrušil se je krvav in mrtev. Mi pa, ki smo ostali, smo sedli in čakali nanj. Leta in leta do in do smrti smo čakali, ali njega ni bilo, da bi izpolnil svojo besedo.

Žvižgajo vzdihi, sikajo skozi temo kakor ostri meči, kakor brušene sulice, žvenčeče izmed ljudi in zdi se kakor bi bila burja, polna mraza in ostrine, tuleča in besna kakor zver in tepoča se z ogromno megleno pošastjo.

III.

Mož na postelji je vstal in stopil v noč.

Siva želva je tiščala mesto pod svojim oprsjem, luči so brlele izpod nje, kakor brle ob svečanem pogrebu, ko jih zastro s črnimi pajčolani, in hiše so se potile pod njeno vlažno težo. Ni bilo še pozno, ali ulice so bile prazne in zapuščene, kakor bi se izselili prebivalci in si poiskali drugih solnčnih domov.

Zunaj mesta se je vlekla pošast širom, čepela je kakor siva, mokra krastača na njivah in poljih in tiščala podse holme in gozde in steze in ceste. In v hribu, od koder se je bila popoldne vlekla, je tičal še vedno ogromni del njenega ostudnega telesa, in še zmerom se je vlekel iz vznožja kakor ogromen rep neznanske živali. In sapa, ki se je širila iz nje, ki je puhtela iz njene kože, je bila pomešana z žveplom, zakaj strupena je bila in v pljučih je grizla in ščipala in grebla in v srcu tiščala in v glavi šumela in sikala.

Mož v suknji pa je pustil mesto že daleč za seboj in bredel in bredel je pod oprsjem pošasti in ni iskal steze, ne ceste, temveč stopal je naravnost s trdim in možatim in širokim korakom kakor še nikoli prej. Tako naglo je hodil, da je dohitel kobilo, ki lomastila in kopitala iz zadušljivega kraja, ki je žvižgala z repom za seboj in se je smejala s svojim divjim rezgetanjem. Nenadoma je stal tik nje in mahoma se je zavihtil nanjo in jahal, jahal naprej in jahal v stran in šla sta kakor divji lov in kakor piš, ki jaha oblak.

Privihrala sta iz megle, dvignila sta se s tal in jahala sta proti oblakom in jahala po njih, vsa obsejana od žarečega solnca, in kamor je hotel mož, kamor je potegnil uzdo, v tisto smer se je zasmejala kobila, tja je mahnila s svojim prednjim kopitom. In sukala sta se in vihtela sta se in zdaj ni bilo cilja, do katerega bi ne bila mogla priti, in zdaj ni bilo stene, ni bilo prepada, ni bilo omrežja, ki bi ga ne prebila in ne preskočila. Onstran solnca je še pot, onstran meseca se razprostirajo neskončni prostori večnosti in onstran zvezd, ki vrše po svojih nebeških cestah kakor roji zlatih čebel, leže praznine večnosti. In kobila nese, koder je volja roke, ki drži uzdo. Nese mimo solnca, nese za mesec in nese za zvezde in najde vse in vidi vse, kar krije molk neskončnosti. In svet, nad katerim vihra, pregleda kakor pisano krpo, pretiplje gore kakor igrače in pobrodi po morjih kakor dete po ledenih lužah.

— To je svoboda, to je svoboda! vriska mož in kriči ljudem, ki jih vidi mrgoleti po zemlji kakor mravljince.

— Čujte, ozrite se, glejte svobodnega!

Mož upije in divje vihra križ in kraž pod svetlim solncem in mimo njega in preko njega in suče silno kobilo kakor krmilce lahkega čolna in ogromna žival se smeje s smehom, ki treska kakor grom in strela in odmeva od svetov do svetov po prostoru neskončnosti.

Ali ljudje mrgole kakor mravlje, a nihče ne čuje, nihče ne obrne glave in ne pogleda. Jahač potegne uzdo in obtiči. Kobila strmi in grize uzdo, jezdec je mrk, ne trene z očmi, ne trene z usti, ne trene z glavo. Nenadoma vidi, da leži njegovo telo v tesni izbi, v megli in mraku, vlažno in mrzlo. Naenkrat spozna, da ni več človek.

Mrtev je.

Zimski boji v Srbiji.

—o—

Znani praški zimski športnik dr. Viljem Winkler je na šestih vojnopoštnih dopisnicah poslal nekemu dunajskemu listu naslednje poročilo o 'zimskem športu' v Srbiji.

I.

V noči na 7. november se je moja brigada pri .... prepeljala čez Drino. Sovražnik je bil popolnoma presenečen. Prehod se je izvršil v popolni tihoti brez vsake ovire; srbske straže smo prepodili ali pa ujeli. Ob prvem jutranjem svitu smo krenili navzgor — v srbske gore. Nekaj kilometrov v notranjosti, v višini 750 m, smo naleteli na odpor slabotnega sovražnika in ga po kratkem, veselem boju pregnali v prihodnjo, višjo postojanko.

II.

Lepemu solnčnemu dnevu je sledila mrzla noč z dežjem in meglo. Drugi dan smo napadli sovražnikovo postojanko, a jo našli prazno. Tedaj smo šli takoj daje, po nekem grebenu, proti 1200 m visoki skalni steni, vedno v neprodirni megli. Kmalu so pri predstražah počili prvi streli. Vedno ljutejši je postajal boj, vedno gostejše so žvižgale krogle krog naših v redkih vrstah prodirajočih čet. Že je bil bojni hrum čisto blizu, — toda v gosti megli ni bilo ničesar videti. Tedaj smo dospeli do mesta, ko je bilo treba leziti strmo navzgor, po kršju in skalovju, polzeč, padajoč — in vendar vedno kvišku, vedno naprej. Krogle iz pušk, bombe, skale, ki jih je na nas valil sovražnik, so pokale, praskétale, ropotale in grmele na nas. Končno smo prodrli, neprestano pripravljeni na boj, do skalnega zidu, za katerim se je razprostiral svoboden travnik. Zadaj zopet skala, pred nami, levo in resno. Tu ni bilo več mogoče ne naprej, ne nazaj.

III.

Tu smo ležali, zagozdeni v nasprotnika, ki nas je na 30—50 korakov obsipal s kroglami od spredaj in od obeh strani. Čete na naši levi niso prišle čez strmo steno, na naši desni ni bilo nikogar več.

Medtem je nastopila noč. Prinesla ni nobenega miru, ker nas je sovražnik ljuto obstreljeval in smo mu mi odgovarjali. Treskanje pušk, ječanje ranjencev, obupni klici po saniteti — pri Bogu, to je sinfonija, ki gre do sr- Vrhu tega je nastal z nočjo hud mraz in jelo je močno snežiti, vsled česar je bil prepad za nami še manj prehoden in odprava ranjencev naravnost nemogoča. Rezerva za rezervo je bila poslana v ogenj, da bi nas ponovni sovražnikovi protisunki ne bili vrgli v prepad, kar bi bilo za nas pomenilo konec.

IV.

Tako smo ležali dve noči v neposredni bližini sovražnika, v globokem snegu, ledenem mrazu. Tretji dan opoldne se je končno posrečilo obiti žilavega sovražnika in ga vreči iz njegovega skalnega gnezda. V nadaljnem prodiranju se ponavlja ista igra od gore do gore, četudi ne vedno ob enako velikih težavah in podobnih kritičnih okoliščinah. Zadnjič smo šli na strmo goro, katere široke, gole rebri so se dvigale v obliki pragov, vsak prag majhna trdnjava. Med hudim sovražnim ognjem z vseh teras smo se prerili na 500 korakov do najnižje postojanke — tedaj je zopet nastopila megla in noč. Znatno slabejši nego sovražnik smo se zakopali na tem mestu, kjer nas je sovražnik neprestano močno obstreljeval.

V.

Tu sem ležal, zavit v odejo in čez in čez pokrit s šotorskim platnom, za bojno črto stotnije, kateri sem poveljeval. Končno sem kljub vsemu zaspal — saj so straže čule. Ko sem se ob pol treh ponoči prestrašen prebudil iz polsna, je bilo moje telo nepremakljiva masa!! Ali mi udje ne služijo več? Zmrzujem li, ali pa sem celo že mrtev? Toda ne: globoko zasnežen sem bil, da se nisem mogel nikamor geniti. 24 ur smo tako ležali pred sovražnikom. Kadarkoli je nastopila megla, sem prisilil svoje ljudi, da so vstali in izvajali sklepne vežbe, da bi jih obvaroval pred zmrznjenjem. Končno so nas v megli poklicali nazaj, ker je bil ob takem vremenu napad naravnost nemogoč. Prihodnji dan smo šli iznova na goro in jo ob mraku z naskokom vzeli. — Take "zimske radosti" doživljamo v Srbiji.

VI.

Velike so žrtve, ki jih mora doprinašati vrlo moštvo, toda doprinaša jih rado in veselo; saj vsak ve, da se trudi in trpi za otroke in otrok otroke. Vi, doma ostali, pa tedaj., ko čitate, da smo tekom tednov napredovali le malo kilometrov, ne bodite nepotrpežljivi in nezadovoljni z nami! Ne gre pač tako lahko in gladko, kakor si ljubi čitatelj predstavlja pri jutranji kavi v toplo zakurjeni izbi!

Moji prsti so postali pretrdi, da bi mogel še dalje pisati. Toda prihodnjič nadaljujem — morda zopet na ljubem, gorkem solncu!

Na čast maršalu Hindenburgu.

"Berliner Tageblatt" javlja iz Vratislave: Mestni občinski svet v Zabrzu je soglasno sklenil spremeniti ime občine v 'Hindenburg' da s tem počaste poveljnika nemške vzhodne armade maršala Hindenburga.

Cesar Viljem II. v hiši, kjer sta se sestala Bismarck in Napoleon III.

"Piccolo" poroča iz Berlina: 10. oktobra se je cesar Viljem mudil v Doncheryju pri Sedanu in je ob tej priliki obiskal tudi znano hišo "de la premiere entrevue", kjer sta se 2. septembra 1870 zjutraj sešla Napoleon III. in Bismarck ter je francoski cesar zaman skušal doseči milejše pogoje za kapituacijo. V hišici še vedno stanuje takratna gospodinja Fournaise Liban; tedaj je bila stara 27 let, danes jih ima 71. Liban je pripovedovala nekemu poročevalcu: "Tedaj sem dobro vedela, kdo sta bila moža, ki sta prišla v mojo hišo; topot pa, ko je prišel nemški cesar, prvi četrt ure nisem vedela, kdo je, ki je z mano tako prijazno kramljal. Govorila sem z njim svobodno kakor z vsakim drugim in on mi je pravil, da pošiljajo Francozi proti Nemcem celo Maročane, Senegalce in druge divjake, ko mi je opazka visokega častnika odprla oči, s kom govorim."

Cesar Viljem je pustil ženi štiri cekine in svojo sliko. Na vizitko je pa cesar napisal svoje ime: "Guillaume I. R." Prine Valdemar se je podpisal na list papirja: "Waldemar, fils du Prince Henri de Prusie, grad admiral frere de l' Empereur." Tudi tajnik je pustil ženi cekin. Ko je Liban pripovedovala o visokem obisku, je menila: "Velik je in nima tako hudih oči kakor Bismarck."

Za vsebino oglasov ni odgovorno ne uredništvo ne upravništvo

Za smeh in kratek čas.

POTEM PA ŽE.

Zdravnik: — No, kako je kaj? Ali je kaj boljše? Ali imate dober apetiti?

— Apetita pa ne.

— Kako to?

— Ker sem ravno sedaj snedel dva kosa telečje pečenke.

PO POROKI.

— Ali je mogoče? Tako velikega moža hočeš vzeti?

— Nikar se ne boj. Boš že videla kako majhen bo po poroki.

— Ko sva se vračala z ženo domov, sem ji obljubil, da ji kupim novo obleko.

Zaljubljen služabnik.

— Pred našim Jeanom pa res nikjer nisem varna. Če le pogledam skozi ključavnico, me že on gleda z druge strani.

Vzor obrtnika.

Soseda čevljarskemu učencu: — Povej mali, zakaj danes tvoj mojster tako proklinja?

Čevljarski vajenec: — Zato, ker nima nič dela.

— Jaz sem ga pa ravno hotela prositi, da bi mi zakrpal par čevljev.

— Nikar ne, potem bo šele proklinjal.

Kesa se.

— Včeraj je bilo lepo, kaj ne, gospod Praprotnik?

— Da, škoda.

— Zakaj škoda?

V šoli.

— Ne vem, kaj je vašemu sinu? Zadnji čas je začel tako lagati, da je groza.

— Seveda, ker bere časnikarska poročila.

Jugoslovanska Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57, Braddock, Pa.
Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Barberton, O.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.
Blagajnik: JOHN GOUŽE, Box 105, Ely, Minn.
Zaupnik: LOUIS KASTELIC, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421—7th St., Calumet, Mich.
PETER ŠPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.
JOHN VOGRICH, 444—6th St., La Salle, Ill.
JOHN AUSEC, 6413 Matta Ave., Cleveland, O.
JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28. St., Lorain, O.
JOSEPH PISHLAR, 308—6. St., Rock Springs, Wyo.
GREGOR PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, štv. 1, Ely, Minn.
LOUIS CHAMPA, od društva sv. Srca Jezusa, štv. 2, Ely, Minn.
JOHN GRAHEK, st., od društva Slovenec, štv. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi tikajoči se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljatve naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisme od strani članov se ne bode oziralo

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

V podmorskem čolnu.

—o—

"Neue Hamburger Zeitung" objavlja par pisem, katerih pisci so se udeležili vojne v podmorskih čolnih. Iz zanimivih spisov posnemamo sledeče: "Zvečer je bilo naznanjeno: 'Morje čisto, takoj ven! Pojavile so se sovražne ladje'. A že zopet ni bilo nič. Okoli pol ene ponoči smo bili približno 30 m globoko v morju, vse je šlo lahko spat, kajti tam spodaj vam ne more nihče ničesar. Na periskopu sem zamogel opazovati, kako so se zunaj rinile ribe. Prišlo je to pač od svetlobe. Naslednje jutro smo bili trdno prepričani, da pridemo med sovražne ladje, kajti nad nami je bilo slišati vrtenje ladijskih vijakov; a bile so naše predstražne ladje, silno osupnjene radi našega pojava. Peljali smo se zopet domov, kjer smo se eno noč odpočili. Naslednji dan smo se spustili zopet 22 m globoko v morje, a smo morali čuti, ker je ležal čoln slabo. Zopet vse zastonj. Te dni smo imeli napad na angleške rušilce torpednih čolnov, ki so nas zapazili, ker je padel z naše strani strel. Okoli deset torpednih čolnov se je zagnalo proti nam in križarilo nad nami. Hoteli so nas povoziti, a bili smo že pregloboko. A bil je to vendar strašen trenotek, ker smo bili v neprestani nevarnosti. — Toda kmalu smo naleteli na hujše. Nenadoma smo zaslišali zunaj ropotanje verig in žičnih vrvi. Zašli smo med mine. Sree nam je začelo silno biti in zahvaliti se imamo le okolščini, da smo se nahajali že dovolj globoko. Kdo ve, morda bi že par centimetrov više zadostovalo, da bi zadeli ob mino, ki bi zpremenila naš čoln v par sekundah v nič. Tako pa smo zadeli le ob verige, s katerimi so pripete mine na tla. Toda čaša trpljenja še ni dospela do viško. Ko smo se vračali, je razsajal še vedno silen vihar. Neki velikanski val nas je nenadoma potisnil navzdol. 56 metrov smo že bili pod vodo in ko je globočinski manometer zaznamoval 57, smo se odahnili, kajti čoln se je zopet pričel polagoma dvigati. Ob 11. uri ponoči smo se vrnili na svoje mesto, seveda vsi izstradani. Kruh nam je namreč splesnil in živeli smo že tri dni od trdega kruha.

Obrana Verduna.

"Norddeutsche Allgemeine Zeitung" posnema po "Timesu" sledeči opis obrambe Verduna:

Postojanke branilcev se nahajajo daleč spredaj. Pred utrdbami leže Francozi v strelskih jarkih, ki so komaj 20 do 30 metrov od nemških strelskih jarkov oddaljeni. O pravem obleganju ne more biti govora, čuje se le gromenje topov, ker je mesto z živili bogato preskrbljeno.

Pisatelja Janka Ručigaja prvi honorar.

—o—

Spisal Podlimbarski.

—o—

Ko je dobil pisatelj Janko Ručigaj letošnjo zimo najvišjo pisateljsko nagrado, kar jih je bil kdaj prejel, in je vesel takšnega uspeha začel graditi ob ulici Dobrega kredita lastno vilo, se je živo spomnil svojega prvega honorarja, ki ga je prejel pred šestintridesetimi leti. Služil je takrat v večjem, že večinoma ponemčenem mestu kot računski podčastnik ali manipulant. Ručigaj je bil tiste davne čase pri škadronu važen faktor; z njim je vsak računal in on je vse zračunal, kar treba za dragonce in njih konje. Ta častni posel je dosegel vsled svoje učenosti, katere si je bil v šolah kolikor toliko nabral, preden so ga poklicali k vojakom. Baš tolika je bila njegova učenost, da je rodila v njem neko slovstveno srbečico, ki se rada zbudi v mladem, s fantazijo obdarjenem, za vsako lepoto in nelepoto dovzetnem človeku, ako se čuti nesrečnega in čita lahkokrile romane. In teh je prečital Ručigaj cele kope. Njegova duša je bila razdeljena na dve plati: ena plat je plavala v mučni skrbi za vojaški blagobit, druga v slasti zaužitih romanov. Iz njih si je nakavljal tekom let precej romantičnih nazorov, ki so silili pri vsaki priliki in nepriliki na dan. Kot kapitanov pisar je užival pri oddelku primeren ugled; vsem je veljal za junaka peresa, kar je tudi bil, za najnižji privesek vojaškega birokratizma, za potrebno zlo. Moštvo se ni treslo pred njim, a uvaževalo ga je, pozdravljalo ga ni tako okorno in strumno kakor častnike, nihče ni ostolbenel pred njegovim pogledom, nikomur ni zastala sapa ob njegovem grmečem glasu. Tovariši podčastniki so ga spoštovali zaradi njegove dovtipnosti in izobraženosti, strmeli so ob njegovi smeli prosveti in zijali so vanj, kadar je pri radovanki v posebni katinski sobi razvijal nazore, ki jih vselej ni bilo mogoče spraviti v sklad z vojaškimi predpisi. Polkovni adjutant, ki je moral natančno prečitati vsako vlogo, došlo v adjutanturo, ga je nekoč polkovniku označil za svobodomisleca, ker predrzen se mu je zdel široki slog in vihrava misel Ručigajevih spisov.

Njegova nadarjenost ga pri vojakih ni mogla dvigniti kvišku, šla je za njim kot neko sladko breme. Ob urah, ko je smel tajno razprostreti peroti svoje domišljije, je srkal iz nje tolažbo, in neke nade na bodočnost, v službi pa je liki ciklja ovirala polet njegove razbrzdane duše, hrepeneče po vse drugačnih poslih, kolodvora v vojašnico. Takrat je bil razposajen in vinjen, kakor bi šel z ženitovanja v hišo vojaških muh. Toda ta pot ni bila tako ravna. V bližini vojašnice se je še izpoznal, ko pa je zavil krog neke cerkve in zagledal pred seboj gozd široko razraslega drevja, ves pometen in prepredžen z gladkimi poti, se mu je svet tako zmešal, da naprej ni vedel, nazaj ni znal. Prekoračil je tisti park in njegovo oko je zadelo ob nove vrste dolgih in visokih hiš. Na levo in desno same ulice, zdaj pa človek raszsodi, katera bo prava. Kupil si je viržinko, da bi kazal blagostanje in imenitnost ter s slamo za ušesom zbujal spoštovanje do našega polka. Popraševal je ljudi po poti; pa vsak ga ni hotel razumeti, ker po nemški se Čepon ne zna udariti. Kdor je pomiloval njegovo zmoto in zadrego, mu je kazal na levo, na desno in naravnost. Pripetilo se je dvakrat, da je ubirajoč ulice, soteske in zagate, prišel prav na tisti trg, ki ga je bil že prej premeril. In zdelo se mu je, da se vrti kakor zvezda v vsesvetnem prostoru in množice in prijetne lične poteze vlečejo poglede fabriških deklet nase. Lahko bi vprašal policaje, ki so se dogočasili na vseh oglih, po pravi poti, toda Čepon ne ljubi policajev, odkar ga je preteklo jesen v Ljubljani, preden so ga bili vdeli v vojaški stan, ukajočega po mestu, mož te bire vteknil čez noč v zapor. Tu in tam je postal pred trgovino in se zazrl v lepo izložbo novoletnih daril. Prijetno se mu je zdelo to ogledovanje, ker dolgo že ni bil tako prost kakor danes, ko so ga izpustili za kratko uro iz hiše pokore na svobodo. Naposled je naletel na dve ženski, ki sta šli v njegovi smeri in sta govorili slovenski. Vprašal ju je za pravo pot in ena tistih ga je napotila nanjo. "Idite, brhki vojvojak, naprej za nosom! Glejte, tu ravno pot zapira velika rumenkasta hiša. Vidite? V treh minutah zadenete obnjo. Tista je kolodvor", je rekla mlajša tistih žensk, mu pokazala s prstom in se mu šegavo posmejala. Čeponu je odleglo, prijazno se je zahvalil za točno navodilo ter nadaljeval pot, vedno zroč na kolodvor, da bi mu ne ušel izpred oči. Ženski sta šli z njim in spotoma jima je vse povedal, kako in kaj; pisali so mu z doma, za Božič so mu poslali nekaj denarja, in zdaj gre še po kovčeg, ki bo poln jabolk in prekajenega mesa.

Tedaj je rekla starejša ženska: "Ti, junak, ugajaš mi, kolikor te je med rdečo kapo in svetlimi ne more imeti!

Kazenska prijava.

Gotard Čepon, s Kurjega brda, 20 let star, katoličan, samec, 1877 leta potrjen, dragonec, služi prvo leto, se je učil na ljudski šoli, zna slovenski brati in pisati in je na vojne članke zaprisežen.

V jutro Silvestrovega dne je dobil Čepon veselo novico, da leži zanj kovčeg na kolodvoru. Ob desetih, ko so bili konji že objahani in v konjušnici vse opravljeno, mu je dovolil četnik Skok, da gre po svojo pošiljatev. Pripasal si je sabljo, pogledal se v zrealu za dva krajcarja, pa hajdi po kovčeg. Nič se ni domislil, da bi zgrešil na pot na kolodvor, čeprav jo je premeril samo enkrat, namreč meseca oktobra, ko je šel v veliki družbi novince s škornji. Toda sedaj ne dobiš na kolodvoru ničesar. Ali ne slišiš, da zvoni poldne?"

"Poldne?" se je začudil naš dragonec. "Morda pa še ni. V mestu vedno zvone, da več zaslužijo."

"Res je poldne. Le poglej: nekateri gredo odkritih glav. Železniška skladišča sedaj zapirajo. Čakati moraš do dveh."

Čepon si je popravil čepico, udari s sabljo ob tla ter zaklel.

"Dolga bo", je zazvonkljala mlajša ženska v vojakov obraz, trd, rdečkast in gladek, kakor bi bil izklesan iz kraškega mramorja. Njeni nosni krilci sta poigravali v veseli nagajivosti.

"Kdo je ob enajstih nakrmil mojega Ezava?" je glasno mislil dragonec, dvigniviši glavo, kakor bi v višavah iskal vzrokov za hitri potek časa.

"Kdo je Ezav?" — je sladko vprašala starejša ženska.

"Moj konj", je zagrmel Čepon, ki ima navado glasno govoriti. "Polovica mojega življenja mi mora biti, tako so me učili to zimo. Jaz in on, oba morava služiti do zadnje kapljice krvi cesarju in državi. Sakra!"

Ženski sta se prestrašili in starejša je zalepetala: "Moj Bog, tvoj konj se je že oglasil, ko je videl, da žro njegovi tovariši oves. Gotovo je dobil požrešni Ezav svojo lečo. Čas je, da poskrbiš za svoj obed."

Na takšne malone veleizdajalske besede dragonec ni odgovoril.

Ona pa je tolažilno nadaljevala: "Pusti konja v nemar, hrabri branitelj domovine, in stopi z nama v to-le gostilno. Medve sva zaposleni v predilnici, precej tu doli za oglom in semkaj hodive na kosilo."

Nato se je posladkala mlajša: "Opoldne treba jesti." Te dobre in umestne besede so se prijele Čepona kakor svilnata obleka ženskega telesa. Obšla gaj e želja po slastnem prigrizku, prevzela ga je ženska bližina.

(Konec prihodnjič).

Zlata poroka v cesarski hiši.

Dne 18. januarja je bilo 50 let, odkar je poročena edina hčerka nadvojvode Albrehta, nadvojvodinja Marija Terezija, rojena 15. julija 1845 na Dunaju, z vojvodo Filipom Wuertemberškim.

Čisto pravilno.

— Zdi se mi, da ima ta človek pred seboj še lepo bodočnost.

— Bodočnosti za seboj vendar ne more imeti!

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 CORTLANDT ST. NEW YORK, N. Y.

MOLITVENIKI:

Dušna paša, rudeča obreza	—.80
Marija Varhinja	—.60
Marija Kraljica	—.60
Marija Kraljica, elegantno vezano	$1.20
Otroška pobožnost	—.25
Rajski glasovi	—.40
Rajski glasovi	—.60
Rajski glasovi elegantno vezano	$1.20
Rajski glasovi, elegantno vezano	$1.40
Pot k Bogu, elegantno vezano	$1.20
Skrbi za dušo, elegantno vezano	$1.20
Sveta ura, elegantno vezana	$1.20
Voditelj v srečno večnost	—.50
Vrtec nebeški	—.40

POUČNE KNJIGE:

Abecednik slovenski, vezan	—.25
Ahnov nemško-angleški tolmač, vezan	—.50
Angleščina brez učitelja	—.40
Angleško-slovenski in slovensko-angleški slovar	—.40
Berilo prvo, vezano	—.30
Berilo drugo, vezano	—.40
Berilo tretje, vezano	—.40
Dobra kuharica, vezano	$3.00
Domači zdravnik	—.50
Domači živinozdravnik	—.50
Evangelij	—.50
Fizika in kemija, vezano	—.50
Hitri računar, vezano	—.40
Katekizem veliki, vezan	—.40
Katekizem mali, vezan	—.15
Kubična knjiga	—.40
Navodilo za spisovanje raznih pisem	—.70
Nemščina brez učitelja, 1. in 2. del po	—.50
Nemščina brez učitelja, 1. in 2. del, vezano	$1.20
Novi domovinski zakon	—.20
Pesmarica, nagrobnice	$1.00
Poljedelstvo	—.50
Popolni nauk o čebelarstvu, vezan	$1.00
Pouk zaročencem, vezan	—.70
Prva nemška vadnica	—.35
Sadjereja v pogovorih	—.25
Schimpffov nemško-slovenski slovar	$1.20
Schimpffov slovensko-nemški slovar	$1.20
Slovar nemško-slovenski (Janežič-Bartel), vez.	$2.50
Slovar slovensko-nemški (Janežič-Bartel), vez.	$2.50
Slovenska kuharica, vez.	$3.00
Slovenska Slovnica, vez.	$1.25
Slovenska pesmarica 1. in 2. zvezek po	—.60
Slovensko-angleška slovnica, vez.	$1.00
Spisovnik ljubavnih pisem	—.40
Spretna kuharica, brošir.	—.80
Trtna uš in trtoreja	—.40
Umna živinoreja	—.50
Umni kmetovalec	—.50
Voščilni listi	—.20
Zgodbe sv. pisma, vez.	—.50
Žirovnik, narodne pesmi, 1., 2. in 3. zvezek, vez., po	—.50

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

Andrej Hofer	—.20
Aleš iz Razora	—.60
Avstrijska ekspedicija	—.20
Balkansko-turška vojna	—.35
Baron Trenk	—.20
Bele noči	—.20
Belgrajski biser	—.20
Beneška vedeževalka	—.20
Beračeve skrivnosti	$6.00
Beračica	—.20
Bitka pri Visu	—.30
Boj za pravico	—.40
Boj s prirodo	—.15
Božični darovi	—.15
Burska vojska	—.25
Car in tesar	—.20
Cerkvica na skali	—.15
Cesar Jožef II.	—.20
Ciganova osveta	—.20
Ciganska sirota, 93 zvezkov	$5.00
Človek in pol (Cankar)	$1.00
Črna žena	—.60
Črni bratje	—.20
Cvetina borograjska	—.35
Cvetke	—.20
Dama s kameljami, broš.	—.80
Deseti brat (Jurčič)	—.60
Deteljica	—.25
Devica Orleanska	—.30
Don Kižot	—.20
Dobrota in hvaležnost	—.60
Doma in na tujem	—.20
Dve povesti	—.20
Dve čudopoljni pravljici	—.20
Erazem Predjamski	—.20
Evstahija dobra hči	—.20
Eno leto med Indijanci.	—.20
Fabiola	—.35
George Stephenson, oče železnic	—.20
Godčevsk katekizem	—.20
Gozdovnik, 2 zvezka	—.80
Grizelda	—.10
Greh in smeh	—.50
Grof Radecky	—.20
Grof Monte Cristo, 2 zvezka, broš.	$3.00
Grofica beračica, 100 zv.	$5.00
Hedvika, banditova nevesta	—.20
Hirlanda.	—.20
Hildegarda	—.20
Hlapec Jernej	—.60
Hubad, pripovedke, 1. in 2. zvezek po	—.20
Ilustrovani vodnik po Gorenjskem	—.20
Izdajalca domovine	—.20
Izlet v Carigrad	—.20
Ivan Resnicoljub	—.20
Izanami, mala Japonka	—.20
Izidor, pobožni kmet	—.20
Jama nad Dobrušo	—.20
Jaromil	—.20
Jetnikovi otroci	—.50
Kapitan Maryat,, morski razbojnik	$1.00
Krištof Kolumb	—.20
Knez črni Jurij	—.20
Krvava noč v Ljubljani	—.40
Križana umiljenost	—.40
Kaj se je Makaru sanjalo?	—.50
Kako se je pijanec spreobrnil?	—.50
Kukelcev stan	—.15
Lažnjivi Kijukec	—.20
Leban, 100 beril	—.20
Lepa Vida (Cankar)	—.80
Ljubezen in maščevanje, 102 zvezka	$5.00
Maksimilijan I.	—.20
Mati, socijalen roman.	$1.00
Močni baron Ravbar	—.20
Mlinarjev Janez	—.40
Malomestne tradicije	—.25
Mrtvi gostač	—.25
Musolina	—.30
Mir Božji	—.70
Mirko Poštenjakovič	—.20
Mladi Samotar	—.15
Na različnih potih	—.20
Na valovih južnega morja	—.15
Na bojišču	—.35
Na indijskih otokih	—.30
Na jutrovem	—.35
Na preriji	—.20
Naseljenci	—.20
Na divjem zapadu, vez.	—.60
Najdenček	—.20
Nesrečnica	—.25
Narodne pripovesti, 1., 2., 3. in 4. zvezek po	—.20
Nedolžnost preganjana in poveličana	—.20
Nezgodan a Palavanu	—.20
Nikolaj Zrinski	—.20
O jetiki	—.15
Odkritje Amerike, vez.	—.80
Pasjeglavci	$1.00
Pavliha	—.20
Pod turškim jarmom	—.20
Pota ljubezni, 110 zvezkov	$5.50
Potovanje v Liliput	—.20
Poslednji Mehikanec	—.20
Pred nevihto	—.20
Prihajač	—.30
Pregovori, prilike, reki	—.25
Pri Vrbčevem Grogi	—.20
Prine Evgen Savojski	—.20
Prst božji	—.20
Punčika	—.20
Pijanec...	—.40
Prva ljubezen	—.50
Prava in neprava ljubezen	—.60
Pariški zlatar	—.25
Razne povesti, vez.	—.40
Repoštev	—.20
Randevouz	—.25
Revolucija na Portugalskem	—.20
Ribičev sin	—.15
Robinson	—.40
Roparsko življenje	—.20
Rusko-japonska vojna, 4 zvezki	—.60
Rinaldo Rinaldini	—.25
Sad greha	—.60
Senila	—.15
Sita, mala Hindostanka	—.20
Skrivnosti srca	—.50
S prestola na morišče	—.20
Stanley v Afriki	—.20
Strahovalci dveh kron, 2 zvezka	$1.60
Sherlock Holmes, 1., 2., 3., 4., 5. in 6. zvezek po	—.80
Šmartno pri Kranju	—.15
Sv. Genovefa	—.20
Sv. Notburga	—.20
Sveta noč	—.20
Srečolovec	—.20
Strah na Sokolskem gradu, 100 zvezkov	$5.00
Strelec	—.20
Šaljivi Jaka	—.25
Šopek lepih povesti	—.20
Sanjska knjiga, velika	—.30
Slovenski šaljivec	—.35
Skozi širno Indijo	—.35
Štiri povesti	—.20
Strašna osveta	—.50
Tegetthof	—.25
Turki pred Dunajem	—.30
Tisoč in ena noč	$7.00
Tiun Ling	—.20
Timotej in Filemon	—.20
Trije rodovi	—.50
Uporniki	—.30
V delu je rešitev	—.20
Veliki vsevedež	—.35
V gorskem zakotju	—.20
Vrtomirov prstan	—.20
Veliki trgovec	—.30
Vojna na Balkanu, 13 zvez.	$1.85
Vohun, ameriška povest	—.80
Vitez iz rdeče hiše	$1.00
Žalost in veselje	—.45
Zadnji grof celjski	—.30
Za tuje grehe	—.60
Zlate jagode, vez.	—.30
Življenjepis Simon Gregorčiča	—.50
Življenja trnjeva pot	—.30
Znamenje štirih	—.30
Za kruhom	—.20
Z ognjem in mečem, 7 zvez.	$2.00
Življenje na avstr. dvoru ali Smrt cesarjeviča Rudolfa	—.75

SPILMANOVE POVESTI:

1. zv. Ljubite svoje sovražnike	—.20
2. zv. Maron, krščanski deček	—.25
3. zv. Marijina otroka	—.25
4. zv. Praški judek	—.20
5. zv. Ujetnik morskega roparja	—.25
6. zv. Arumugan, sin indijskega kneza	—.25
7. zv. Sultanovi sužnji	—.25
8. zv. Tri indijanske povesti	—.30
9. zv. Kraljičin nečak	—.30
10. zv. Zvesti sin	—.30
11. zv. Rdeča in bela vrtnica	—.30
12. zv. Korejska brata	—.30
13. zv. Boj in zmaga	—.30
14. zv. Prisega huronskega glavarja	—.30
15. zv. Angelj sužnjev	—.30
16. zv. Zlatokopi	—.30
17. zv. Preganjanje indijanskih misijonarjev	—.30
19. zv. Mlada mornarja	—.30

TALIJA:

Zbirka gredaliških iger.

Brat sokol	—.25
Cigani	—.40
Dobro došli	—.20
Doktor Hribar	—.20
Dve tašči	—.20
Idealna tašča	—.20
Nemški ne znajo	—.20
Pot do srca	—.20
Pri puščavniku	—.20
Prvi ples	—.20
Putifarka	—.20
Raztresenca	—.30
Rokovnjači, naroda igra	—.40
Starinarica	—.20
V medenih dneh	—.20

RAZGLEDNICE:

Newyorške, s cvetlicami, humoristične, božične, novoletne in velikonočne, komad po	—.03
ducat po	—.25
Narodna nošnja in mesta Ljubljane, ducat po	—.30
Z slikami mesta New Yorka po	—.25
Album mest New Yorka s krasnimi slikami, mali	—.35
veliki	—.75

ZEMLJEVIDI:

Avstro-Ogrske mali,	—.15
Avstro-Ogrske vezan	—.50
Združenih držav, mali	—.15
veliki	—.25
Evrope, vezan	—.50
Celega sveta	—.25
Balkanskih držav	—.15
Zemljevidi: New York, Colorado, Illinois, Kansas, Montana, Ohio, Pennsylvania, Minnesota, Wisconsin, Wyoming in West Virginia in vseh drugih držav po	—.25

Opomba: Naročilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v gotovini, poštni nakaznici, ali poštnih znamkah. Poštnina je pri vseh cenah že vračunana.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Izpred sodišča v Ljubljani. (Strah cerkvenih nabiralnikov.) Matija Mladenič, 30 let star, iz Kastve, delavec brez stalnega bivališča, je kot prisiljenec dne 2. septembra 1914 iz ljubljanske prisilne delavnice pobegnil; klatil se je po gozdovih in po hišah beračil. Če se mu je nudila prilika, je udiral v cerkve in kapelice ter praznil nabiralnike, zlasti v kamniškem okraju. Obiskal je pa tudi pastirske planinske koče. Tako je na Kamniškem Sedlu vzel pastirju Francetu Plahutniku iz koče 2 kg slanine in kruha, pastirju Alojziju Burji pa suknjo, 2 kg slanine, kruha in sira. Od Kamniškega Sedla ga je vodila pot na Koroško; tam je železniškemu delavcu iz zaprte koče izmaknil hlače, žepno uro z verižico in nekaj kruha. Kmalu po tej tatvini je bil zasačen. Ker je pa bil že petkrat kaznovan, je obsojen na tri leta težke ječe. — (Kaznovano bogokletje.) Matevž Lukan, 64 let star, pristojen v Mošnje, delavec brez stalnega bivališča, je bil že 31krat zaradi raznih deliktov predkaznovan. Dne 25. oktobra se je obdolženec v Kobalovi gostilni v Vrhpolju sprl z dvema delavcema, kar je dalo povod, da so se na cesti stepli. Tudi Lukan je bil nekaj tepen; a pri tej priliki mu je zmanjkalo nekaj denarja. To ga je tako razjezilo, da je začel Boga in Mater božjo na ostuden način preklinjati. Sodišče mu je naložilo za kazen dve leti težke ječe. — (Tatica v zavodu sv. Marte.) Marta Zupančič, 19 let stara služkinja, pristojna v Kanderše, je tatvini podvržena; dekle je bilo zaradi tega že opetovano kaznovano. Nekaj dni potem, ko je bila prišla iz zapora, se je zglasila v zavodu sv. Marte, kjer je ostala pet dni. Policija je dognala, da je sedmim dekletom izmaknila obleko in nekaj gotovine v skupni vrednosti 110 K. Obsojena je bila na 14 mesecev težke ječe. — (Hranilna knjižica ga je izdala.) Maks Rozman, 19 let star, pekovski pomočnik iz Ljubljane, je kljub svoji mladosti tujemu imetju zelo nevaren. Ko je meseca oktobra l. 1913. prestal enoletno ječo, se je podal v Trst, kjer se je seznanil s slaboumnim, a zelo nevarnim tatom Florijanom Vrhuncem. Meseca avgusta 1914 sta prišla v Kranj. Kradla sta v Jami pri Kranju, v Podbrezju, v Bitnjah in v Nomenu. V Ljubljani sta mimogrede ukradla nekemu posojilniškemu uradniku 100 K vredno kolo. V Nomenu je vzel Rozman iz hiše Jožefa Kogoj hranilno knjižico, na kateri je bilo 4453 K 31 vin., misleč, da je kak notes. Ko je pa zunaj vasi knjižico natančno pogledal, jo je vrgel proč. To ju je izdalo. Ravno pred nameravanim odhodom z vlakom so ju aretirali. Vrhunca zaradi slaboumnosti niso mogli obtožiti, Rozmana je pa sodišče obsodilo na poldrugo leto težke ječe.

Zadruga čevljarjev v Novem mestu je pri odborovi seji dne 10. septembra 1914. nanovo preuredila preizkuševalno komisijo za pomočniške preskušnje Ta komisija je sklenila, da se bodo odslej vršile preskušnje za pomagača vsako četrtletje. To pa zaradi tega, da se bo nabralo več učencev, ker je neprilično za vsakega učenca posebej sklicavati preskuševalno komisijo. Le ako bi učenec takoj, ko je prost, šel od mojstra domov ali na tuje, le v takem slučaju se bo preskušnja vršila samo zanj. Ker je ta preskušnja, ki jo mora narediti vsak učenec, velikega pomena za vsakega učenca, bi bilo želeti, naj bi mojstri svoje učence že nekaj preje na to opozorili, da se bo učenec pripravil. Preskušnja je velikega pomena tudi zato, ker tisti, ki ne bo imel spričevalo o preskušnji, ne bo dobil obrtnega lista. Tem potom bodi tudi povedano, da se pomočniške preskušnje odslej ne bodo vršile več tako po domače, kakor so se vršile zadnji čas, da bi namreč učenec naredil par čevljev, potem bi jih pa nosil od mojstra do mojstra kazat, kako jih je naredil. Marveč preskušnje se bodo in se morajo vršiti natančno po preskuševalnem redu, določenem po razpisu c. kr. deželne vlade z dne 19. junija 1908, ki ga ima zadruga v roki in se mora po njem ravnati. Naj torej vsak mojster skrbi, da bo dal učencu dovolj časa narazpolago, da bo delo lahko mirno izvršil, ne v naglici. Učencu naj se da tako delo, ki ne bo naročeno in na katero naročnik komaj čaka, marveč tako, da čevlji lahko ostanejo pri zadrugi toliko časa, da se bo komisija sestala in delo pregledala. Navodila za prošnje se dobe pri zadrugi. Skupna preskušnja za vse tiste čevljarske učence, ki imajo biti letos prosti, se bo vršila zadnji teden pred novim letom. Zadružni odbor je tudi sklenil, da bodo dobili tisti učenci, ki bodo preskušnjo naredili s prav dobrim uspehom, primerno darilo. Načelstvo zadruge prosi vse tovariše, da se blagovole po tem ravnati, da bo zavladal pri zadrugi red. Načelništvo zadruge čevljarjev opozarja vse mojstre, zadružne člane, naj vsak svoje učence in pomočnike, ko jih sprejme, tekom 8 dni naznani zadrugi. To zahteva § 5 zadružnih pravil, ki govori o dolžnosti članov. Vsak mojster pomočnik in učenec, ki bo imel kak opravek pri zadrugi, kako pritožbo ali kaj drugega, se ima zglasiti pri zadružnem načelništvu.

Najvišje cene krompirju. Na Kranjskem, Štajerskem in Koroškem so določene cene za izbran krompir 100 kg K 10.50; neizbran krompir K 6.50. Na Goriškem, v Trstu in v Istri je določena cena izbranemu krompirju z 11. neizbranemu pa s 7 kronami. Na Nižjem Avstrijskem 10, oziroma 6 kron, na Zgornjem Avstrijskem 10, oziroma 6 kron, v Dalmaciji izbrani 12, neizbrani 7 K, na Tirolskem in Predarlskem 11, oziroma K 6.50, na Češkem, Moravskem in v Šleziji 9, oziroma 6 kron. Politične deželne oblasti so pooblaščene, da določijo najvišje cene krompirju v mali trgovini. Lastnike zalog krompirja lahko deželna politična oblast pozove, da dobavi krompir po določenih najvišjih cenah, vkolikor ga ne potrebuje za lastno uporabo. Kmetom in industrijcem se tiste množine puste, ki jih potrebujejo za seme in za izdelovanje v svojih obratih. Če lastnik ne sledi pozivu, lahko deželna politična oblast na lastnikov račun proda njegovo zalogo krompirja. Izvzet je krompir, ki se dobavi iz carinskega inozemstva. Semenskemu krompirju lahko določi trgovinski minister drugo ceno. Prestopke kaznuje deželna politična oblast z denarnimi globami do 5000 kron.

ŠTAJERSKO.

Begunci. Sv. Lovrene nad Mariborom. Dne 1. dec. so nastanili v naši tržki občini čez 90 galiških beguncev, večinoma dekleta iz krakovske okolice. Vozili so se neprestano 5 dni in 5 noči in kdo bi se jim čudil, da so se na naši postaji, kjer se jim je velelo izstopiti, videč, da se nahajajo med visokimi hribi, spustili v krčevit jok in se branili iti za vozovi, naloženimi z njihovo prtljago. Eden izmed navzočih gospodov jih je tolažil, češ: "Ne bojte se in ne jokajte, saj ste došli k prijateljem in ne k Srbom!" Tu se je ojunačila ena deklica ter mu odgovorila: "Ne, Srbov se ne bojimo, ampak Francozi, Francozi!" Vedeli namreč niso prav nič, kje se nahajajo, po dolgotrajni vožnji in hribih so sodili, da so se pripeljali na Francosko.

Proti obrekovalcem. Agent Kiš v Mariboru je žaljivo govoril dne 27. oktobra o kaplanu Ivanu Ilcu. Dne 7. dec. je bila sodnijska obravnava. Kaplan mu je odpustil, ker je dal izjavo, v kateri prekliče svojo trditev. Obenem se je agent Kiš zavezal, da plača 10 K za Rdeči križ.

Štirje bratje v vojni. Ljudevit Polak iz Runeča pri Ormožu piše: Imam 4 brate v vojni, in sicer: najstarejši Anton, četovodja 87. pešpolka, sedaj ranjen in je doma na dopustu; Anton je tudi lastnik srebrne hrabrostno svetinje, bil je odlikovan na severnem bojišču. Drugi, praporščak ljubljanskega domobranskega pešpolka št. 27, leži sedaj težko ranjen v ormoški bolnišnici; bil je na severnem bojišču. Tretji, stražmojster dragonskega polka št. 5, oddelek strojnih pušk, je bil odlikovan s srebrno hrabrostno kolajno, nahaja se na Rusko-Poljskem in je še zdrav. Četrti je podlovec (korporal) lovskega bataljona in je sedaj bolan doma. Bratje so se vsi skupaj snidli na bojišču.

Požar — posestnik v ruskem ujetništvu. Sv. Lovrenc nad Mariborom. Dne 9. dec. okrog 9. ure zvečer se je vnelo gospodarsko poslopje po domače Prinčevo v trgu in le velikemu trudu domačih ognjegascev in drugih požrtvovalnih oseb se je zahvaliti, da se je omejil požar samo na to poslopje; bil je v nevarnosti celi trg. Gospodar Karol Pisnik pa se nahaja v vojnem ujetništvu na Ruskem, kamor so ga pripeljali težko ranjenega na nogi; ravno en dan po usodepolni noči, 10. dec., je prejela njegova, tako težko izkušana soproga pismo, v katerem ji naznanja, da se njegovo stanje znatno boljša.

Promoviral je dne 11. dec. na graškem vseučilišču starešina in večkratni predsednik "Zarje" Ljudevit Kramberger za doktorja vsega zdravilstva. Mladi doktor je prišel s severnega bojišča, kamor se je zopet vrnil.

Padli in ranjeni častniki. Uradni izkaz št. 78 izkazuje sledeče padle častnike 87. pešpolka: rezervni kadet Bela Dinczer, rez. poročnik Hektor Richetti, rezervni praporščak Peter Schipfer in rezervni kadet Ivan Weiss. — Ranjeni: rezervni poročnik Ivan Drescher, nadporočnik Alojzij Gierlinger in major Ivan Juras.

Umrl je dne 12. dec. na Moravskem v bolnišnici Fran Pirš, posestnik v Zg. Lazah, župnija Sv. Jernej pri Ločah. Žrtev dobljene rane na bojišču.

V ruskem ujetništvu. Sv. Jurij ob Ščavnici. V ruskem ujetništvu se nahaja pešec 87. pešpolka Martin Vrbančič, o katerem se je že mislilo, da je mrtev, ker od meseca avgusta dalje ni bilo o njem ničesar več slišati. Ranjenega so pobrali ruski vojaki. Piše, da se mu godi dobro. Tudi njegovi trije bratje se nahajajo na bojišču, dočim je oče, sedaj že nad 70 let star veteran, sprejel l. 1866 ognjeni krst. — V ruskem ujetništvu se nahaja tudi Alojzij Čagran iz Selišč.

Padel na bojišču. Iz Dramelj se poroča: Padel je na bojnem polju Anton Kopinšek; par dni poprej je umrla njegova žena Julijana.

Padel na bojnem polju. Št. Janž na Dravskem polju. Dne 13. dec. so nam naznanili naši zvonovi smrt prvega šentjanškega na bojišču padlega vojaka Jožefa Kirbiša, mladeniča iz Loke. Bil je pri c. kr. gorskem topničarskem polku št. 3. Podal se je s svojimi tovariši-topničarji iz Beljaka na mejo, da izsledi sovražnika in ga požene s svojimi tovariši zopet nazaj, pa Rusi so mu pretrgali, staremu komaj 24 let, nit življenja. Daleč tam v tujini počivajo njegove kosti. Zapušča stariše in brata, kateri je tudi na bojnem polju, ter svojo mlado sestrico.

Pismo ranjenca. Franc Žinko, rezervni korporal 87. pešpolka, se je bojeval na severnem bojišču in leži sedaj bolan v neki bolnišnici na Ogrskem, je pisal od tam svojim staršem, posestnikom na Dobravi pri Ormožu, vojno dopisnico: Dragi stariši! Iskreno Vas pozdravljam in Vam naznanjam, da sem v bolnišnici. Pa ne ustrašite se, nisem bil ranjen na bojišču, ampak zbolel sem vsled hudih naporov zadnjih dni. Šli smo dne 17. novembra zopet nad sovražnika. Hodili smo po visokih hribih, snega je bilo čez koleno in se tamkaj borili do 29. novembra, torej celih 12 dni, konečno pa smo se morali ogniti sovražniku, pa tudi moje moči so bile pri kraju. Odpeljalo se nas je mnogo fantov v bolnišnico. Med potjo se nam je zlomil vagon, več nas je bilo ranjenih, in sicer jaz na levi nogi, vendar se obrača že na bolje...

Požar. Iz Dramelj poročajo: Dne 10. dec. je Svetelšeku zgorela kovačnica. Vsa Svetelka je bila v nevarnosti. Dva gospodarja sta bila isti dan pri živini nesrečna.

Umrl je dne 10. dec. v Frankolovem obče čislani mladenič Alojzij Vrišer, daleč znani "Falentičev Lojzek", eden izmed najboljših mladeničev, kaj jih je v fari.

Umrl je Feliks Ilešič iz spoštovane Ilešičeve rodbine v Stračini pri Sv. Andražu v Slov. goricah.

PRIMORSKO.

V bolnišnici na Dunaju se nahaja goriški vojak Anton Škodnik. Na nogah so mu zmrznili prsti.

Strašna bogokletnost se je dogodila v porodniškem oddelku reške bolnišnice. Zdravnik dr. Grosich ml. (njegov oče je hrvatski odpadnik), ki je že pred več tedni zahteval, da se razpela iz bolnišnice odpravijo, je, kažoč na križ, zaklical: "Kaj je ta še vedno tukaj? Torej se tudi vi klanjate lesu?" Nato je zgrabil križ s podobo Jezusovo in ga besen vrgel skozi vrata v tretjo sobo. Malo nato je v kirurgičnem oddelku popadel skodelico z mlekom in jo vrgel v eno izmed usmiljenk z vsklikom: "Stara prasica!" To je pisala v pismu ena izmed navzočih porodnic.

KOROŠKO.

Vlom. Na Hombergu stanujoči Tereziji Wieser je bilo dne 4. dec. ukradenih 50 K, srebrna žepna ura, dva poročna prstana in Mariji Olipic srebrna ženska ura, en cekin, več drobiža in trije pari uhanov. Osumljen je bil dninar Jožef Samrock, ki je priznal tatvino in so ga odvedli v zapor.

Izpred sodišča. Neka U. M. iz celovške okolice je na celovškem trgu zahtevala za liter mleka 30 vin.; bila je zavoljo tega naznanjena in se je morala zagovarjati pred okr. sodiščem. Mlekarski inštruktor Josip Neumann je kot izvedenec izpovedal, da stane liter mleka za celovško okolico 20 do 24 vin.; pri litru mleka je 2 ali 4 vin. dobička. Obtoženka je bila zavoljo prestopka § 7 cesarske odredbe od 1. avgusta 1914 obsojena na pet dni zapora, obenem na denarno globo 50 kron.

HRVATSKO.

Vpoklic črnovojnikov. Zagrebški listi priobčujejo naslednji poziv mestnega načelstva: Črnovojniški obvezanci pododdelka B. rojeni l. 1877. do vključno l. 1872., brez ozira na pristojnost, ki stanujejo v področju mesta Zagreb, to je vsi tisti, ki so bili bodisi potom rednega nabora, bodisi potom nadpregleda za orožje nesposobni spoznani, se imajo dne 9. decembra 1914 brezpogojno in pod pretnjo postavnih posledic javiti pri mestnem načelstvu od 8. ure zjutraj do 6. ure zvečer.

BRATA VOGRIČ,
SLOVENSKI SALOON IN RESTAURANT.
211 Graham Ave., Cor. Stagg St., Brooklyn, N. Y.,
se priporočata greaternewyorškim Slovencem za obilen obisk.
Fina kuhinja, izvrstna domača in importirana pijača, izborna postrežba. V nedeljo dopoldan brezplačen prigrizek. Ob nedeljah in sobotah zvečer je na razpolago velika dvorana za ples. Moderno opremljeno kegljišče.
— Svoji k svojim! —

Avstrijsko Srbsko Ruska Vojska.
Dobili smo iz Ljubljane knjigo s tem naslovom, z lepimi slikami. To je prva knjiga o sedanji vojni v slovenskem jeziku. Dobili smo le 500 komadov. Cena 75c. Kdor jo hoče imeti naj takoj piše ponjo. Dobili smo tudi vojne razglednice Rdečega križa, petero vrst 25c. Cenik pošljemo zastonj.
SLOV. KNJIGARNA
535 Washington St., Milwaukee, Wis.

Pazite na ničvredne ponaredbe ter zahtevajte odločno pristni Richterjev Pain-Expeller z Anchor varstveno znamko kot je naslikana tukaj. 25 in 50 centov v lekarnah in naravnost od
F. AD. RICHTER & CO.
74-80 Washington St., New York, N. Y.

Za slovenske grafofonske plošče, Columbia grafofone, zlatnino in srebrnino obrnite se name.
A. J. TERBOVEC,
P. O. Box 25, Denver, Colo.
(7—11 v sob)

OGLAS.

Cenjenim rojakom priporočam svoja
NARAVNA VINA
iz najboljšega grozdja.
Lansko rdeče vino po 45¢ gal., staro rdeče vino po 50¢ galona, lansko belo vino po 50¢ gal. in najboljše staro belo vino po 55¢ gal. 100 proof močan tropinjevec 4½ gal. $12.00; 10 gal. pa $25.00.
Vino pošiljam po 28 in 50 gal. Vinarna in distilerija blizo postaje. Potovalni zastopnik je g M. Zugel.
Pošljite vsa pisma na:
STEPHEN JACKSE,
Box 161. St. Helena, Cal

"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH. NAROČITE SE NANJ!

Slovensko-Amerikanski KOLEDAR za leto 1915
Sedaj smo začeli razpošiljati naš Koledar za leto 1915 onim, ki so nam že poslali naročnino. — Letošnji koledar je izvanredno zanimiv ter vsebuje med drugim številnim čtivom tudi znamenito razpravo načelnika tajne službe Združenih držav, Williama J. Flynna: "ČRNA ROKA IN NJE DELOVANJE", v kateri popisuje pisatelj resnično zgodbo, kako je s svojimi pomočniki zasledoval in konečno ugonobil zločinsko družbo, ki živi od izsiljevanj, ponarejanj in zavratnih umorov. Že sama ta povest je vredna male svote. Poleg tega je še nebroj drugega zanimivega, poučnega in zabavnega čtiva. Prepričani smo, da bo letošnji Koledar izvanredno ugajal našim čitateljem. Cena: 30c.
Ker je vsled uvedbe paketne pošte poštnina za Koledar različna, veljajo za posamezne države sledeče cene:
Koledar stane 30 centov s poštnino vred za sledeče države:
Connecticut, Rhode Island, Delaware, District of Columbia, Maryland, Massachusetts, New Jersey, New York, New Hampshire Ohio, Pennsylvania, Vermont.
Koledar stane 35 centov s poštnino vred za sledeče države:
Alabama, Maine, Florida, Georgia, Arkansas, Illinois, Indiana Louisiana, Iowa, Oklahoma, Kentucky, Kansas, Michigan, Minnesota, Mississippi, Montana, North Dakota, South Dakota, North Carolina, South Carolina, Nebraska Tennessee, Virginia, West Virginia, Wisconsin.
Za še bolj oddaljene države stane Koledar 40 centov s poštnino vred. — Te države so:
California, Washington, Oregon, Nevada, Arizona, Colorado New Mexico, Wyoming, Utah in Idaho.
V naši podružnici Frank Sakser, 6104 St. Clair Ave., Cleveland, O., pri L. Balantu v Barberton, O., in pri Frank Lebenu v Forest City, Pa., pri Charlesu Zgoncu in pri Jakobu Petrichu v Chisholm, Minn., pri Chas. Karlingerju, 3942 St. Clair Avenue, Cleveland, O., pri Antonu Kikelj, 1116 Franklin Ave., Youngstown, Ohio, pri Ivanu Pajku v novi zlatarski trgovini nasproti Conemaugh pivovarni na Chestnut St., Conemaugh, Pa., se prodaja naš Koledar po 30 centov.
Kdor naroči Koledar, naj se ozira na te cene.
Naročite ga pri:
SLOVENIC PUBLISHING CO
82 Cortlandt St., New York City

HARMONIKE
vedno kakoršnekoli vrste izdelujem in popravljam po najnižjih cenah, a delo rečno in zanesljivo. V popravo zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 10 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravek vzamem oranjske kakor vse druge harmonike er računam po delu kakršno kde mčeva brez nadaljnih vprašanj.
JOHN WENZEL
1017 E. 62. St., Cleveland, Ohio.

Imam v zalogi prave importirane
LUBASOVE HARMONIKE
kakor tudi
KOVČEKE
iz Slovenjega Gradca, Štajersko.
Posredujem tudi pri prodaji in nakupu starih že rabljenih harmonik.

Alois Skulj,
P. O. Box 1402 New York City, N. Y.

Frank Petkovšek
Javni Notar (Notary Public)
718-720 MARKET STREET
WAUKEGAN, ILL.
PHONE 246
Zastopnik "GLAS NARODA"
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
PRODAJA fina vina, izvrstne zmotke patentirana zdravila
PRODAJA vožne listke vseh prekomorskih črt.
POŠILJA denar v stari kraj zanesljivo in pošteno.
UPRAVLJA vse v notarski posel spadajoča dela.

Vojska uniči vse,
ne uniči pa kakovosti in dobrote vina
izdelanega iz pristnega ohijskega grozdja po vinarski tvrdki
Louis Knaus
3908-3916 St. Clair Ave. N. E., Cleveland, O.
največja slovenska vinska klet in destilacija ki ima v zalogi vina sledečih vrst in cen:

Delaware.....$1.00 galon	Iwes .....65—70c. galon
Katawba.....75—80c. galon	Rudeče.....55—60c. galon

Navedene cene veljajo za naročila od 25 galon naprej. Pri manjših naročilih je cena vina po dogovoru. Vojni davek na vino je v navedenih cenah že uračunan. Vina so popolnoma naravna za kar tudi jamčim.
V zalogi imam tudi žganja po starokrajskem načinu žgana kot DROŽENKO in TROPINOVEC.
Naročila se izvrše samo proti predplačilu.
Dobra stvar se sama hvali toraj poskusite takoj.

Velika vojna mapa
vojskujočih se evropskih držav.
Velikost je 21 pri 28 palcih.
Cena 15 centov.
Zadej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d.
V zalogi imamo tudi
Novo stensko mapo cele Evrope.
Cena ji je $1.50.
Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor naprimer od Rusije, Nemčije, Francije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.
Naročila in denar pošljite na:
Slovenic Publishing Company,
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Zanesljivo pride sedaj
denar v staro domovino.
Do dobrega sem se prepričal, da dospejo denarne pošiljatve tudi sedaj zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potrebujejo pošiljatve v sedanjem času 20 do 24 dni.
Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev sorodnikom in znancem v staro domovino.
100 K velja sedaj $20 s poštnino vred.
FRANK SAKSER
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

JACK.

Francoski spisal **Alphonse Daudet.**

Za "Glas Naroda" prevel **J. T.**

(Nadaljevanje.)

Na hodniku so srečali malega zamorca, oblečenega v rdečo obleko. Stopil je v stran, gospod Moronval mu je pa zaklical:

— Ogenj v salon!

Zamorec se je tako prestrašil kot da bi v salonu gorelo, in sprva povelja niti razumel ni. Šele, ko mu je povedal, da naj zakuri, ga je razumel.

Stopili so v sobo, ki pa ni zaslužila imena salon. Bil je to velik in tako teman prostor, da ni bilo mogoče prej pregledati predmetov, ki so se nahajali ob stenah, dokler se niso nekoliko privadile oči.

Jack se je strahu stresel, pa tudi Konštanca se je že skoraj začela kesati, da ga je pripeljala sem. Toda ona je bila stvor, ki ni imel srca. Njej je bilo vseeno, karkoli je storila, edino zadoščenje ji je bilo, če se je vse napravilo pe njeni volji.

Prijela je Jacka za roko in ga potegnila predse. Deček se ni nič obotavljal. Sedaj je gledal enega, sedaj drugega, njegove misli so začele blodit tja daleč nekam v daljavo.

Zamorec je začel z železom mešati po peči, in potem poskušal zanetiti ogenj, kar se mu pa ni takoj posrečilo.

Zakuriti je bilo vseeno potreba, ker je bil v sobi tak mraz, da so se delale po šipah rože in da je vlaga sproti zmrzovala po stenah.

— No, ali boš, ali ne?

Zamorec se ni zmenil za vprašanje, ker je bil preveč zaverovan v svoje delo.

— Moj Bog — je zavzdihnil ravnatelj — kakšen križ je s temi posli!

— Vrjamem, vrjamem — je pritrdila Konštanca. — Tudi pri nas je tako.

Jack je še vedno premišljeval. — Zakaj so me vendar pripeljali sem? Kaj sem jim storil? Ali sem kaj zakrivil na svetu, da postopajo z menoj kakor z zločincem. Moja uboga mati vedno pravi, da je nesrečna. Ali sem mogoče jaz vzrok njene nesreče? Še nikdar ji nisem ničesar žalega prizadejal.

V glavi se mu je vrstil spomin za spominom, vse njegovo mlado nežno življenje. Hudega ni seveda imel ničesar na svetu, nikoli ni bil lačen, nikoli ni stradal, nikdo še ni bil položil roke nanj. Toda vendar, vendar! Videl je otroke, katerim se je že na obrazu poznalo, da so lačni in da žive v pomanjkanju, pa so bili vseeno veseli. Zakaj ni on nikdar vesel?

Spomnil se je tudi starega svečenika, ki ga je bil pogladil z nežno roko po licu, njega, ki je zamrmral za njim: Ubogi otrok!

— Zakaj vse to?

Še nikdar ga ni videl, pa je vseeno vedel, da je ubogi otrok.

Ali bi ne bilo boljše, če bi ga mati pustila pri jezuitih, pri onem dobrem starčku?

No, saj ga je hotela pustiti tam, pa ga niso marali. Mogoče zaradi matere? Mogoče zaradi njega samega? Kdo ve?

— Lej ga, glej! Kam se je zamislil? — je vprašal ravnatelj. — Seveda, od začetka je malo težko. — Prepričani bodite, milostljiva gospa, da se bo takoj privadil. Par dni bo mogoče malo bolj žalosten, pa ga bodo že drugi razvedrili. Samo dobre dečke imam v svojem zavodu.

Konštanci se je zelo dopadlo, da jo smatra ravnatelj za gospo oziroma za dečkovo mater.

— Tudi jaz upam, gospod ravnatelj. Prosim Vas, da dobro pazite nanj.

— Ne bojte se, milostljiva. Vse bo v redu.

Ravnatelj ji je začel nato pripovedovati, da ima med drugimi gojenci tudi nekega mladega Egipčana, z imenom Saida, katerega je privedel v zavod neki kočijaž.

Ko ji je natančno opisal, kakšen je deček in kakšen je bil kočijaž, je malo manjkalo, da ni presenečenja vzkliknila.

Če je kočijaž res tak človek, kakoršnega ji je opisal, ne more biti drugi kot kočijaž njene gospodinje grofice Barancy.

— Kaj je pa že ta človek tukaj? — je rekla sama pri sebi. — Sedaj šele vem, zakaj mi je nasvetoval ta zavod. Natančno ga bom izprašala o vsem in mu dala potrebno lekcijo, če bo treba. — Kakšen je ta Said in kje ga je dobil? On je le ubogi služabnik in gotovo nima toliko denarja, da bi mogel otroka vzdrževati.

— Ali dovolite, gospa, da pokličem svojo soprogo?

— Da, veselilo bi me.

Ravnatelj je stopil skozi vrata, Konštanca in Jack sta pa ostala sama.

— O čem premišljuješ?

— O čem naj premišljujem?

— Tako čuden si postal. Vidiš, je že tako. Sedaj ne moremo več pomagati. Mati je rekla, da naj bo tako in tako tudi mora biti.

— Ne vem, če me je res poslala mati sem. Ona je predobra, da bi me pošiljala v take hiše.

— Nikar ne bodite nespametni, gospod.... no, saj Vas sedaj lahko tikam — — — nikar ne bodi nespameten, Jack.

Deček je bil tako razburjen, da ni niti opazil, da ga je dosedaj tikala.

— Nič nisem nespameten, ampak vem, da me ni mati poslala.

— Boš že videl, da te je. Pustiva za enkrat to.

— Po pravici povej, kako se ti dopade tukaj?

Jack se je od mraza tresel po celem životu.

— Lepo ne bo, ker me že sedaj zebe.

— Le počakaj, bodo že zakurili.

Konštanca je stopila k peči in na svojo veliko žalost spoznala, da slugi vsa kurilna umetnost ni pomagala.

— Moj Bog, tudi mene je začelo zebsti.

Pogovor je prekinilo škripanje vrat, ki so se na široko odprla.

Vstopil je ravnatelj, poleg njega pa neka druga oseba, na kateri se ni moglo takoj spoznati, če je možki ali ženska.

— To je moja soproga — je rekel ravnatelj in se priklonil.

Tudi Konštanca se je priklonila, Jack je pa stal kakor kip.

Ravnateljeva soproga je bila že postarna ženica, ki je imela tako dolge roke, da so ji segale skoraj do kolen. Na njej sta vzbujala posebno pozornost neprimerno velik nos in brada. Človeku, ki jo je prvi pot videl, se je zdelo, da ni v njenem obrazu razen nosu in brade ničesar drugega.

— Veseli me, zelo me veseli, milostljiva gospa. Samo boljše gojence imamo pri nas, zdi se mi pa, da bo Vaš sin eden najimenitnejših.

— Kako mislite, gospa?

— Veste, jaz sem taka ženska, da vse vnaprej pregledam in prevdarim, predno izgovorim kako nepremišljeno besedo. Ko ste prišli, nisem pogledala najprej Vas in sina, ampak voz. Ker je voz eleganten, je tudi gojnec iz višjih slojev.

Tudi ravnatelj se je pričel priklanjati.

Šele tedaj se je Jacku nekaj posvetilo v glavi. Ti ljudje mislijo, da je Konštanca njegova mati.

Vse bi lahko premesel na svetu, kaj takega bi pa ne mogel pretrpeti. Ta ženska, da se le upa primerjati z mojo materjo, v kateri so vendar združene vse dobrote in vsa ljubeznjivost.

Odločno je pogledal ravnatelja v oči in rekel:

— Motite se, ta ženska ni moja mati, to je naša služabnica.

Nastalo je par trenutkov mučnega molka. Ravnatelju in njegovi ženi je bilo žal, da sta Konštanco še malo prej tako častila. Konštanca pa same jeze in razburjenosti ni vedela, kaj bi počela.

— Oprostite toraj, sem mislil, da ste gospa — je začel ravnatelj. — Tako, tako? Me jako veseli. Človek se kaj lahko zmoti. Saj je vseeno, saj je vseeno. Ni treba, da bi prišla sama gospa.

— Stvar je marveč taka — mu je odvrnila Konštanca. — Meni je rekla gospa, da naj odločim po svoji volji in prevdarku. V takih zadevah mi vse zaupa. Jaz sem njena desna roka in niti koraka ne stori brez mene. V vsaki zadevi se prej posvetuje z menoj.

— Potem je pa še boljše. Naš zavod je izvrsten in jaz občujem le s poštenimi ljudmi.

Hišnica je takoj vedela, kaj misli. Potegnila je iz žepa debelo listnico in vprašala:

— Koliko pa stane za celo leto?

— Saj ni treba gospodična, saj se nam nikamor ne mudi.

— Čimprej tem boljše. Najrajše plačam takoj, da se že vsaj iznebim vseh skrbi. Koliko toraj?

— Tritisoč frankov za celo leto.

Svota je bila tako velika, da se je še celo hišnici dozdevala prevelika. Vseeno pa ni nič pomišljala, ampak naštela bankovce na mizo.

(Dalje prihodnjič).

VAŽNO NAZNANILO.

Vsi potniki, kateri te nameravali potovati v staro domovino ta teden ali nameravajo potovat v prihodnje, naj stanejo na svojih mestih, ker so vse parobrodne družbe prekinile za nedoločen čas s prometom. Kadar se zopet razmere predrugačijo, bodemo pravočasno poročali na tem mestu

Frank Sakser

PROŠNJA IN ZAHVALA.

Tem potom se najprisrčnejše zahvaljujem tvrdki Frank Sakser in vsem rojakom, ki so mi šli dosedaj tako na roko, in jih prosim, da bi mi po možnosti še zanaprej nekoliko pomagali. Stanarino moram plačati, kupiti si moram nekoliko živeža in nekaj premoga. Srčna hvala družini Valentinčičevi, ki nam je poslala za božične praznike en dolar. Za pol dolarja sem kupil mleka, da so se otroci nekoliko pokrepčali, za pol dolarja pa kave in sladkorja. Meni se ni še nič na boljše obrnilo, žena je še vedno bolna. Kako rad bi s trdim delom preživel otroke in ženo, toda ne morem. Ne prosim rad, ker vem, da ste mi že veliko pomagali, rojaki. Ker je pa sila res velika in ker res potrebujem pomoči, se obračam znova na vas za malo podporo. Usmilite se revežev, ki vam bodo do smrti hvaležni.

Grove City, Pa.

John Zupan.

Darove blagovolite pošiljati na uredništvo Glas Naroda.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR DRŽAVAH.

NAŠI ZASTOPNIKI,

kateri so pooblaščeni pobirati naročnino za "Glas Naroda" in knjige, kakor tudi za vse druge v našo stroko spadajoče posle:

Jenny Lind, Ark. in okolica: Michael Cirar.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovšin.

Denver, Colo.: John Debevc in A. J. Terbovc.

Leadville, Colo.: Jerry Jamnik.

Pueblo, Colo.: Peter Culi- J. M. Roitz, Frank Janesh in John Germ.

Salida, Colo. in okolica: Louis Costello (The Bank Saloon).

Walsenburg, Colo.: Ant. Sajich in Frank Blatnik.

Indianopolis, Ind.: Alois Rudman.

Aurora, Ill.: Jernej B. Verbič, 635 Aurora Ave.

Oglesby, Ill.: Math. Hribernik.

Depue, Ill.: Dan. Badovinac.

Chicago, Ill.: Frank Jurjovec.

La Salle, Ill.: Mat. Komp.

Joliet, Ill.: Frank Laurich in John Zaletel in Frank Bambich.

Mineral, Kans.: John Stale.

Waukegan, Ill.: Frank Petkovšek in Math. Ogrin.

So. Chicago, Ill.: Frank Cerne. in Rudolf Požek.

Springfield, Ill.: Matija Barborič.

Frontenac, Kans. in okolica: Frank Kerne.

Mulbery, Kans. in okolica: Martin Kos.

Calumet, Mich. in okolica: Pavel Shaltz in M. F. Kobe.

Detroit, Mich. in okolica: Joseph Glasič.

Manistique, Mich. in okolica: B. Kotrian.

So. Range, Mich. in okolica: M. D. Likovič.

Chisholm, Minn.: K. Zgonc in Jakob Petrich in Frank Zagar.

Duluth, Minn.: Joseph Sharabon.

Ely, Minn. in okolica: Ivan Gouže, M. L. Kapsch in Jos. J. Peshel.

Eveleth, Minn.: Jurij Kotze.

Gilbert, Minn. in okolica: L. Vesel.

Hibing, Minn.: Ivan Poule.

Nashwauk, Minn.: Geo Maurin

Virginia, Minn.: Frank Hrovatich.

St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.

Aldridge, Mont.: Gregor Zobec

Great Falls, Mont.: Math. Urich, 3409 N. 5th Ave.

Klein, Mont.: Mich. Krivec.

Brooklyn, N. Y.: Alojzij Cesarek in Leo Strukelj.

Little Falls, N. Y.: Frank Gregorka.

Cleveland, O.: Frank Sakser, J. Marinčič, Chas. Karlinger in Frank Kovačič.

Bridgeport, O. in okolica: Fr. Hočevar.

Barbetor, O. in okolica: Alois Balant.

Collinwood, O.: Math. Slapnik.

Lorain, Ohio in okolica: John Kumše 1735 E. 33. St.

Youngstown, O.: Ant. Kikelj.

Oregon City, Oreg.: M. Justin.

Allegheny, Pa. in okolica: M Klarich.

Bessemer, Pa.: Louis Hribar.

Braddock, Pa.: Ivan Germ.

Bridgeville, Pa.: Rudolf Plevčak.

Burdine, Pa. in okolica: John Keržišnik.

Conemaugh, Pa.: Ivan Pajk.

Claridge, Pa.: Anton Jerina.

Canonsburg, Pa.: John Kokalj.

Broughton, Pa. in okolica: A. Demšar.

Darragh, Pa.: Draguntin Slavič.

Export, Pa. in okolica: John Prostor.

Forest City, Pa.: Karl Malar in Frank Leben.

Farrell, Pa.: Anton Valentinčič.

Greensburg, Pa. in okolica: Venceslav Palčič.

Irwin, Pa. in okolica: Frank Demšar.

Johnstown, Pa.: Frank Gabrovja.

Marianna, Pa. in okolica: Fr. Gottlicher.

Meadow Lands, Pa.: Henry Schultz.

Moon Run, Pa. in okolica: Jo Maček.

Pittsburg, Pa.: Ignacij Podvasnik, Ignaz Magister in Z. Jakše in U. R. Jakobich.

Unity Sta., Pa.: Joseph Skerlj.

Steelton, Pa.: Anton M. Papič.

West Newton, Pa. in okolica: Josip Jovan.

Willock, Pa.: Frank Semen in Joseph Peternel.

Toele, Utah: Anton Palčič.

Winterquarters, Utah: Louis Blasich.

Black Diamond, Wash.: Gr. Porenta.

Ravensdale, Wash.: Jakob Romšak.

Davis, W. Va. in okolica: John Brosich.

Thomas, W. Va. in okolica: Frank Kocijan in Frank Bartol.

Grafton, Wis.: John Stampfel.

Milwaukee, Wis.: Josip Tratnik, John Vodovnik in Frank Mch.

Sheboygan, Wis.: Anton Stanich in Frank Sepich.

West Allis, Wis.: Frank Skok in Louis Lončarič.

Rock Springs, Wyo.: A. Justin in Val. Stalich.

Kemmerer, Wyo.: Josip Motoh.

Izšla je

lična knjiga:

"VOJSKA NA BALKANU".

Vsled vsestranske želje naročili smo več iztisov te knjige in je sedaj cenj. rojakom na razpolago.

Knjiga "Vojska na Balkanu" sestoji iz 13 posameznih sešitkov, obsegajočih skupaj na večjem formatu 192 strani. Delo je opremljeno s 255 slikami, tikajoče se opisa balkanskih držav in najvažnejših spopadov med sovražniki. Sešitkom je prideljen tudi večji slovenski zemljevid balkanskih držav.

Posamezne zvezke je dobiti po 15c, vseh 13 sešitkov skupaj pa stane s poštnino vred $1.85. Naroča se pri:

Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt St., New York City.

PRIPOROČILO.

Rojakom v Steelton, Pa., in okolici naznanjamo, da je

Mr. M. PAPIČ,

128 Frederick St., Steelton, Pa., naš zastopnik, ki je pooblaščen pobirati naročnino za naš list "Glas Naroda" in izdavati pravoveljavna potrdila. — Cenjenim rojakom ga toplo priporočamo.

Upravništvo 'Glas Naroda'.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR DRŽAVAH.

Amerika in Amerikanci.

Spisal

REV. J. M. TRUNK.

Slovenic Publishing Company je prevzela v zalogo rojakom že znano knjigo **Rev. J. M. Trunka:**

AMERIKA IN AMERIKANCI.

Ni naš namen izreči na tem mestu kako kritiko, pač pa izjavljamo, da je to izvrstno delo, katerega bi si moral nabaviti vsak rojak v Ameriki, bodisi v lasten poduk, bodisi kot darilo svojcem in posameznikov, na katerih bo v stari domovini, kjer se gotovo zanimajo starši ali sorodniki za deželo, v kateri biva kak član družine. Knjigo krasi nebroj lepih slik, med katerimi bo marsikdo zapazil ali samega sebe, ali pa dragega znanca iz sedanjih ali preteklih dni. Čudimo se le, da je povprašanje po knjigi primeroma majhno, menda raditega, ker se ni vprizorilo zanjo kričeče reklame, s katero se spravi v svet marsikatero drugo, veliko manj vredno knjigo. Posebno primerna je knjiga kot božični dar, ki ima trajno vrednost. Cena elegantno v platno vezani knjigi je $2.50 s poštnino vred. Za isto ceno se odpošlje knjigo na katerikoli naslov v stari domovini.

Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt St., New York City.

Podpisani je izmaličil najuspešnejše tinkture na svetu Alpentinktaro in Alpenpomado - Zeunkam in moškim, katerih je rabilo, prestalo v kratkih tednih lasje popolnoma, ne bode izpadali in ne bode osivelo. Potem bode nosil v kratkih tednih brado in brke, ki ne bode izpadale in ne bode postale sive. O tem S finl popolnoma ondravim revmatizem, kostitof, trganje po rokah, nogah in hrbtenici. Rane, opekline, buše, tura, kraste in kurja očesa, bradavice, zatrdje nog, zobobol itd. odstranim v treh dneh. Vsa zdravila so registrirana v Washingtonu, zatorej, da so čista in najbolj gotova. Pišite v vsaj po cenik! Pošljem za mesto.

JAKOB WAHČIČ,

1092 E. 64th St., Cleveland, O.

N. B. Oseba, ki bi rabil moje zdravilo brez uspeha, plačam 500.

Najmodernejša TISKARNA "GLAS NARODA"

izvršuje vsakovrstne tiskovine po nizkih cenah.

Delo okusno. Izvršuje prevode v druge jezike.

Unijsko organizirana.

Posebnost so društvena pravila, okrožnice, pamfleti, ceniki itd.

Vsa naročila pošljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonijskih posestev vseh velesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

na 20tih straneh in vsaka stran je 10½ pri 13¼ palca velika.

Cena samo 25 centov.

Manjši vojni atlas

obsega devet raznih zemljevidov

na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palcev.

Cena samo 15 centov.

Ti zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število prebivalcev držav in posameznih mest. Ravno tako je povsod tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Pošljite 25c. ali pa 15c. v znamkah in natančen naslov in mi vam takoj odpošljemo zaželjeni atlas. Pri večjem odjemu damo popust.

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Compagnie Generale Transatlantique

(Francoska parobrodna družba.)

Direktna črta do Havre, Pariza, Svice, Inomosta in Ljubljana

Poštni parniki so:

"AFROVENCE"	"LA SAVOIE"	"LALORRAINE"	"LA FRANCE"
na dva vijaka	na dva vijaka	na dva vijaka	na štirivijaka

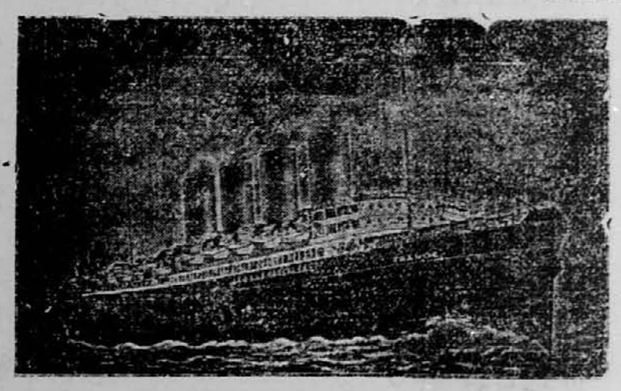

Ekspresni parniki so:

"Chicago", "La Touraine", "Rochambeau" in "Niagara"

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK

corner Pearl St., Chesebrough Building.

Poštni parniki odplujejo vedno ob sredah iz pristanišča številka 57. N. R.

NAJBOLJŠA SLOVENSKO-ANGLEŠKA SLOVNICA

Prirejena za slovenski narod, s sodelovanjem več strokovnjakov, je založila Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Cena v platnu vezani $1.00. Rojaki v Cleveland, O. dobe isto v podružnici Fr. Sakser, 1604 St. Clair Ave., N. E.